43. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. JÚNIUS 10.

Ludas Matyi

KISHATÁRFORGALOM

– Ne izélj már, Berci, ki veszi észre, ha pár órára hiányzunk az országból?!

MEGHATÓDOTTSÁG

– Istenem, hazaérkeztünk!

Kabinetkérdés

A kabinet legfiatalabb tagja vitába keveredett néhány minisztertársával, és a vita hevében az egyik kollégája „leöcsikémezte" a kormány Benjáminját.

Hol és mikor történt a pikáns eset?

Csak csendben, csak halkan, hogy senki meg ne hallja, psszt... az affér nálunk zajlott le. Nemrég. Az „öcsikém", nem más volt, mint pénzügyeink minisztere. Az is ravasz dolog, ahogy az ügyet megszellőztették. Az esetet maga a „sértett" szivárogtatta ki egy folyóiratnak adott interjúban, derűs kommentár kíséretében. A becézési malőr nem robbantott ki kormányválságot, a kis közjáték nem szerepelt a napilapok első oldalán, erre vélhetően nem is volt szükség, mert az összeszólalkozás hepienddel végződött. A fiatal főkincstáros, akarom mondani pénzügyminiszter némi malíciával azt válaszolta minisztertársának, hogy készséggel elismeri bátyjának, röviddel később pedig a „báty" elnézést kért.

A magam részéről semmi kivetnivalót sem találok az epizódban. Egyrészt igazolva látom a kitételt, amit a kommünikék időről időre megismételnek: „A kormány megvitatta...". Másrészt sokan büszkék lennének arra, ha egy miniszter „öcsikém"-nek szólítaná őket. Meg aztán valóban nem találom sértőnek az ilyesfajta megszólítást, kiváltképp, ha egybevetem azzal, amivel már megszólítottak engem piacon, nézőtéren, autóból, a velem társadalmi vitát folytató emberek.

Különben is, ideje eloszlatni azt a tévhitet, hogy a hivatalos körökben valamiféle szertartásos, előkelősködő, protokolláris etikett uralkodik. Bezzeg az ántivilágban, például a harmincas években. Az anekdota beszámol arról, hogy egy Nobel-díjas külföldi fizikus előadást tartott az akadémián az izzólámpa- és elektroncső gyártásban alkalmazott kutatásairól. Az ünnepi ülést többen is megnyitották, mindegyikük hosszasan tisztelgett a megjelent előkelőségek láttán: „Főméltóságú Kormányzó Úr! Királyi Fenség! Nagyméltóságú Miniszter Úr! Tekintetes tagtársak! Mélyen tisztelt vendégek!... Amikor végre a fizikus is szóhoz juthatott, kiment az előkészített táblához, krétával húzott egy vonalat és minden szövegelés nélkül így kezdte: „Vegyünk egy wolframszálat...". Mire a közönség tapsviharba tört ki.

No de térjünk vissza a jelenbe. Vajon mi lehetett a témája a fentebb említett kormányszintű vitának? Vélhető például, hogy pénzügyminiszterünk minden bevezetés nélkül imígyen tért a lényegre: „Vegyük a jövedelemadót..."

A közönség tapsviharáról nem szól a fáma.

Fekete Gábor

Veszett dolgok

Manapság mind gyakrabban jelennek meg a lapokban olyan közlemények, hogy aki itt és itt talált egy elhullott rókát és hazavitte, azonnal jelentkezzen a legközelebbi orvosnál vagy járványügyi hatóságnál, ugyanis a róka minden bizonnyal veszett volt.

Én minden ilyen közlemény elolvasása után hosszan eltűnődöm, hogy vajon mi késztet embereket arra, hogy elhullott rókákat cipeljenek haza? A húsa ugyebár ehetetlen, a szőrméje pedig a veszettség miatt nem hasznosítható. Aki olvas újságot, hallgat rádiót, néz tévét, az tudhatja, hogy a legtöbb róka veszettség-gyanús.

Gondolom, az ilyen emberek karácsonyi, húsvéti, születésnapi, stb. ajándék gyanánt viszik haza szívük hölgyének a holt rókát, s tán ilyesmit motyognak: bizonyítom szeretetem, tessék itt egy rókatetem. De mondhatják azt is, hogy majd megveszek érted drágám. És korrektségük bizonyságaként megvesznek. A műveltebbek tán így szavalnak: hogyha nincs már Aranybulla, megteszi a rókahulla.

No, de félre a marhaságokkal. Apropó, marhaságok! Egy közleményből azt is megtudtam, hogy Heves megyében nem az út- és látási viszonyoknak megfelelően haladt egy tehén és szakadékba zuhant. E szerencsétlen szarvasmarha is veszett volt, nyilván ezért rohant oly veszettül a vesztébe. És lám, mire képes a magyar ember, ha akar: a tehén teteme néhány óra alatt eltűnt! Ennek tulajdonképpen örülnöm kellene, csakhogy a tehenet nem a hivatalos illetékesek szállították el, hanem mások. Miért? A közlemény szerint azért, hogy egyenek belőle.

Tudom, a bélszín mostanság különösen drága, de azért én mégis inkább a hentesüzletben veszem meg s nem a szakadékból. Még akkor is, ha tudom, hogy a hentes átvág néhány forinttal, s ettől majd megveszek, a szakadékos tehéntetemtől viszont biztosan megveszném. Vajon ki, vagy kik húzhattak ki egy többmázsás élettelen szarvasmarhát a mélységből? És mit csináltak vele? Netán vendéglőt nyitottak „Veszett marha nyele" néven és ott mérik ki a húst?

A választ nem tudom és elnézést kérek az olvasótól, hogy ilyen sok marhaságot hordtam össze. De esküszöm, hogy nem szakadékból!

Vezda János

BETONTENGER

– Föld! Föld!

Így és most...

INSÉGES IDŐK

BELVÍZ

– Jó az Isten, végül nekünk is csinált pihenőparkot!

ORSZÁGOS INFORMÁCIÓS SZOLGÁLAT

SZEZON

– Hány gyerek van?

HATÉKONYSÁG FELSŐFOKON

Az ország első plenteleszfeldolgozó üzemét a kies Rápicskán avatták fel illő komolysággal. A nemzetiszínű szalagot átvágni csupán órák műve volt, s azzal a Hungaroplentelesz máris megkezdhette átfogó tevékenységét. Volt ott minden, üzemi háromszög, üzemi négyszög, üzemi ötszög, fogasöltöző, kádfürdő és zuhanyfürdő. A két utóbbi között az volt a különbség, hogy a zuhanyban állni kellett.

Még a folyamatos anyagellátást is biztosították.

Minden nap kora hajnalban hat roskadásig rakott teherautó indult el az ország egyetlen plenteleszbányájából, a bájos Feneségből, hogy a népgazdasági szempontból oly jelentős nyersanyagot Feneség—Borkorcsolyád—Csimpolyás—Nyüglönc útvonalon Rápicskára juttassa. Az alig 328 kilométeres távolságot jó tempóban tették meg. Déltájt már Rápicskán rakodták le a plenteleszt, hogy a Hungaroplentelesz a célra különösen alkalmas helyiségeiben prémes orrmelegítőket, fogfájós kiskutyákat és a hatos számrendszerben működő logarléceket formáljanak belőle.

A hat teherautó ezek után üresen tette meg az utat visszafelé Rápicska—Nyüglönc—Csimpolyás—Borkorcsolyád—Lapajcsemód útvonalon, hogy estenden Feneségre érve újabb plenteleszrakománnyal töltekezzék.

A sofőrök nem bánták ezt az üresjáratot. Kedvükre elgyönyörködtek a vidék tájjellegű szépségeiben. Szemügyre vették Nyüglönc ridegpásztorait, akik nyírás előtt főnözni szokták a birkákat. Megtekintették Csimpolyás tatárjáráskori festett üvegablakait a Nagy Kán képmásával. Kegyelettel adóztak Borkorcsolyádon az ország egyetlen tölgye előtt, amelynek árnyékában Cinka Panna sosem húzta a Nagyságos Fejedelem fülébe az Obladit és Lapajcsemődön elbolondoztak a bolond Trézsivel, aki meztelenül tilolta a gerebent a kacsaúsztatóban. Volt, hogy kamionrodeót rögtönöztek, máskor meg kettesével összekötözködve vontatták egymást háztól házig, miáltal rengeteg benzint spóroltak a haza javára és a maguk hasznára.

Egyszer aztán divatba jött a hatékonyság és a megyeközi azonmód összetrombitálta a tárcaközit.

— Mégiscsak lehetetlen állapot — mennydörögte Kétágú Simon, úgy is, mint elnök. — Hat böhöm furgon naponta üresen bóklászik 328 kilométert Rápicskáról Feneségig. Tenni kell valamit.

Még fel sem vitte a mondat végén a hangsúlyt, máris szólásra emelkedett Huhogó Menyhért, hét megye nótafája és ötletgazdája.

— Mi sem egyszerűbb — sugározta szanaszét. — Az ország egyetlen vigonyatábláját Rápicskán találjuk, stimmel?

— Stimmel.

— Az átható aromájú vigonyából dióolajszerű hajkenőcsöt, nagyhatású szúnyogirtót, és pálpusztai jellegű pogácsasajtot lehet előállítani, stimmel?

— Stimmel.

— Javaslom tehát, hogy állítsuk fel az ország első vigonyafeldolgozó üzemét a bájos Feneségben, stimmel?

Viharos stimmel volt a válasz, csak az az oktondi Kétágú Simon kapcáskodott úgy is, mint elnök.

— Ha egyszer Rápicskán terem az a vigonya, miért éppen Feneségben csináljuk a feldolgozót? Miért nem mindjárt ott Rápicskán, he?

— Először is: Rápicskának már van üzeme, Feneségnek még nincsen. Másodszor is: így egyszer-smindenkorra megszüntethetők az üresjáratok. Reggel hozzák a kamionok a plenteleszt Feneségből Rápicskára, este viszik a vigonyát Rápicskáról Feneségbe, stimmel?

Általános lelkesedés fogadta az indítványt és mindjárt elhatározták, hogy hatékonysági bélyegsort adnak ki Huhogó Menyhért képmásával.

Volt azért ennek a Huhogónak egy hátsó gondolata is: Ő Nyüglöncön élt és úgy tervezte, hogy az esti vigonyakamion majd elviszi Prüntyikéhez Borkorcsolyádra, a reggeli plenteleszkamion meg visszahozza Borkorcsolyádról Nyüglöncre. Ez azonban nem jött össze. Huhogó Menyhért ugyanis allergiás volt a vigonyára. Egyetlen szippantásától duplájára dagadt a feje s különféle csatornáiból szép híves patak módjára dőlt a könny. Három szerelmes éjszakát végigtüsszögött Borkorcsolyádon, aztán Prüntyike úgy kirúgta, hogy a lába sem érte a földet.

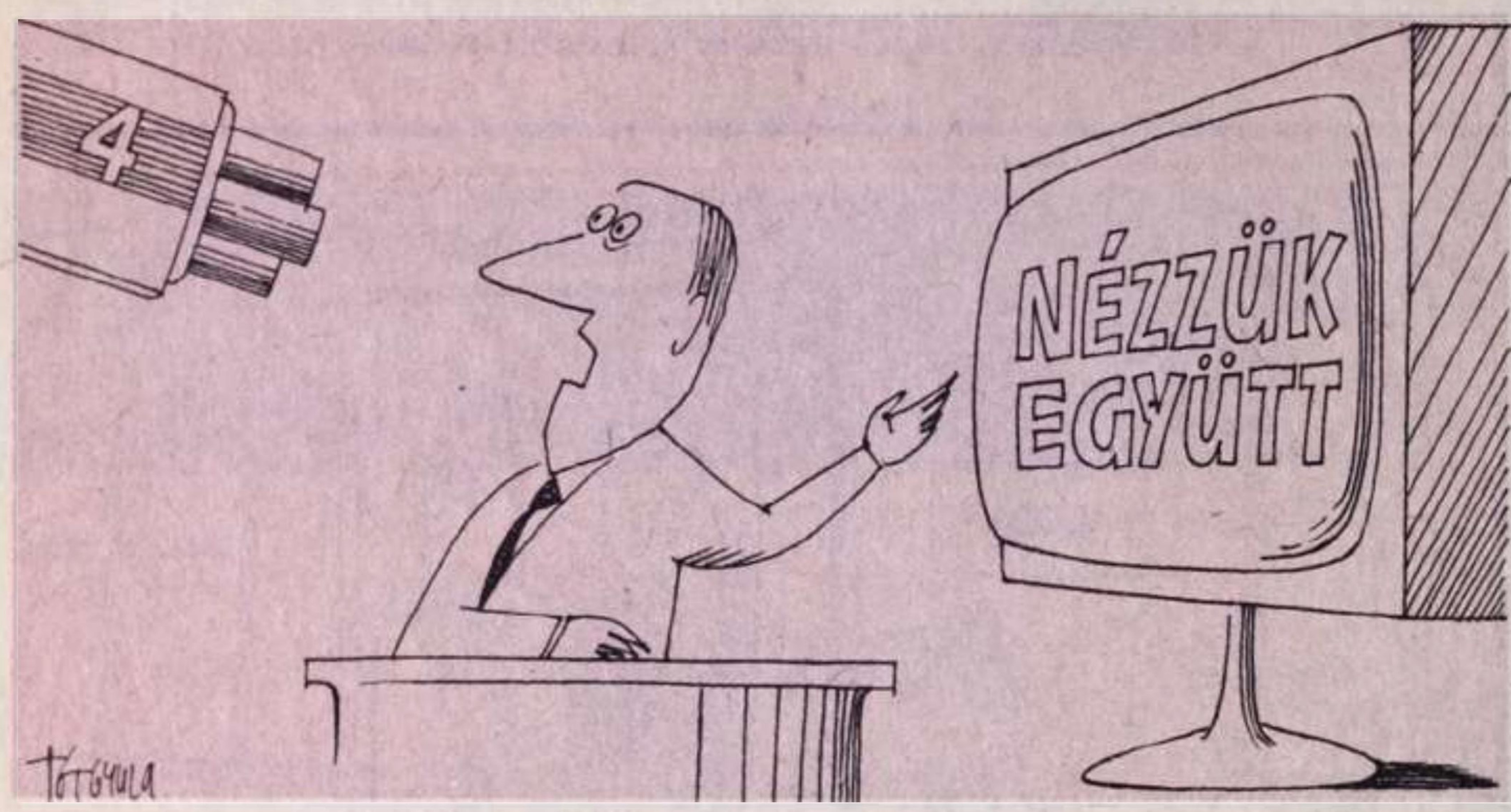
A hatékonyság teljes hiánya miatt.

Peterdi Pál

MŰTÉT ELŐTT

– Jesszus! A hálapénz helyett a gyalázkodó névtelen levelet dugtam a zsebébe!

– Tekintsék meg múlt heti műsorajánlatunkat!

SZILÁNKOK

KEZDŐ HÁZIASSZONY

— Hentes úr, adjon nekem valami szép, levesnek való húst, és főzze is meg nekem.

IGÉNYEK

— Én kellemes, nyugodt, harmonikus körülmények között szeretek idegeskedni.

ILYEN IS VAN

— Tisztára az apja — mondták a szegény gyerekre. Ez felért egy súlyos becsületsértéssel.

GYÓGYSZERTÁRBAN

— Tessék adni nekem abból a gusztusos sárga tablettából egy kilót.

ELFOGLALT SZÜLŐK

— Gratulálok a gyerekéhez. Fiú vagy lány?
— Még nem volt időm megnézni.

BALESETVÉDELMI OKTATÁS

— Aztán vigyázzanak magukra, emberek!

ROSSZ HÁZASSÁG

— Egyidős vagyok a férjemmel, de ő sajnos húsz évvel fiatalabbnak érzi magát.

PROGRAM

— Mit csinálsz hétvégén?
— Programom van: unatkozni fogok.

FANTÁZIA

— A hideg kályha mellé ülök. Elképzelem, hogy izzik, s mindjárt melegem lesz.

SZERÉNY TERV

— Csináltatok hat útlevélfényképet, aztán itthon maradok.

IRTÓZÁS

— Nem bírok részeg embert látni és folyton itt van előttem ez a tükör!

JÓKEDV

— Ön állandóan nevet. Miért?
— Hallottam egy jó viccet 1958-ban.

HÁLÓSZOBATITOK

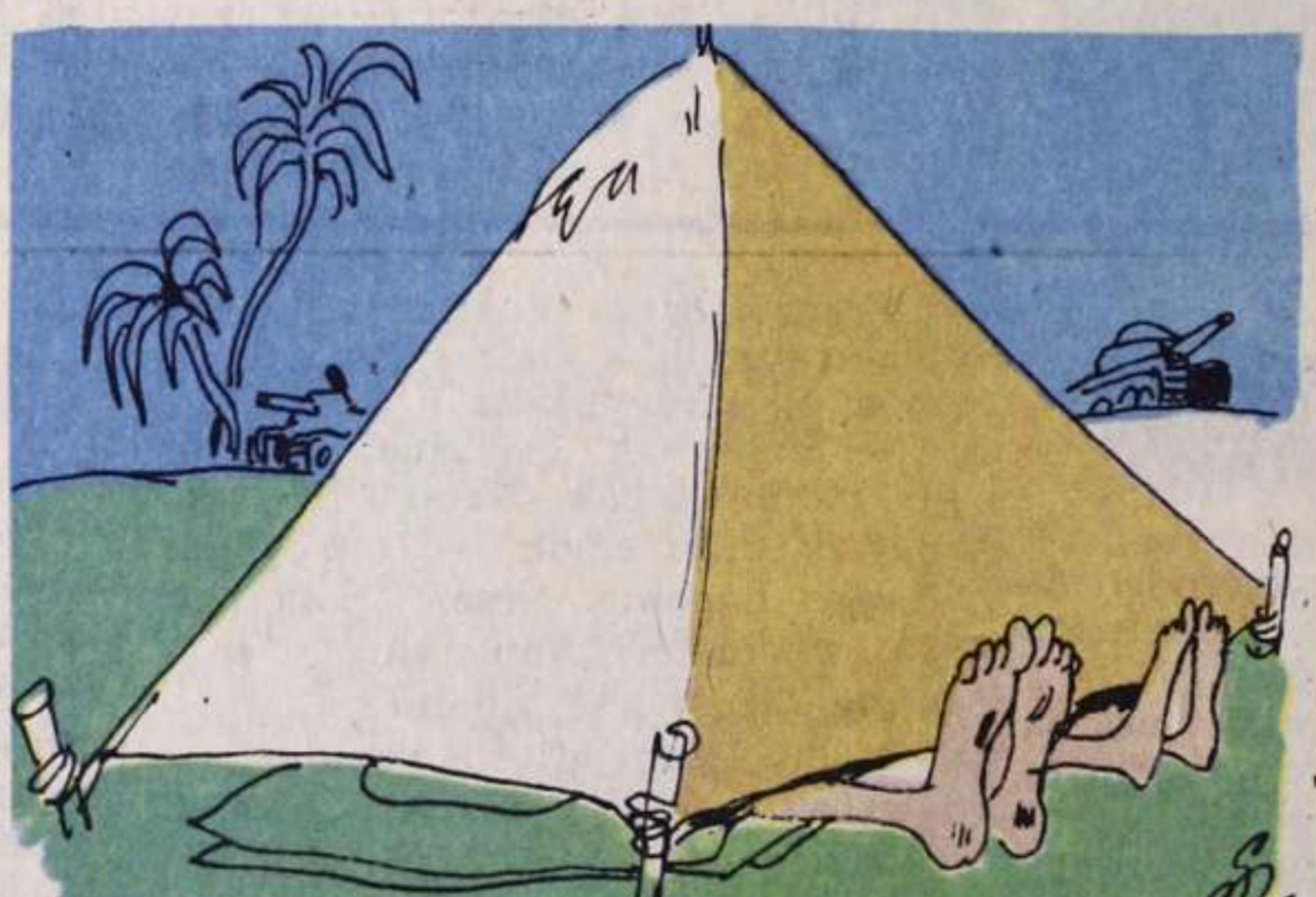
— Az én hálószobatitkom az, hogy ott még nem járt nő.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

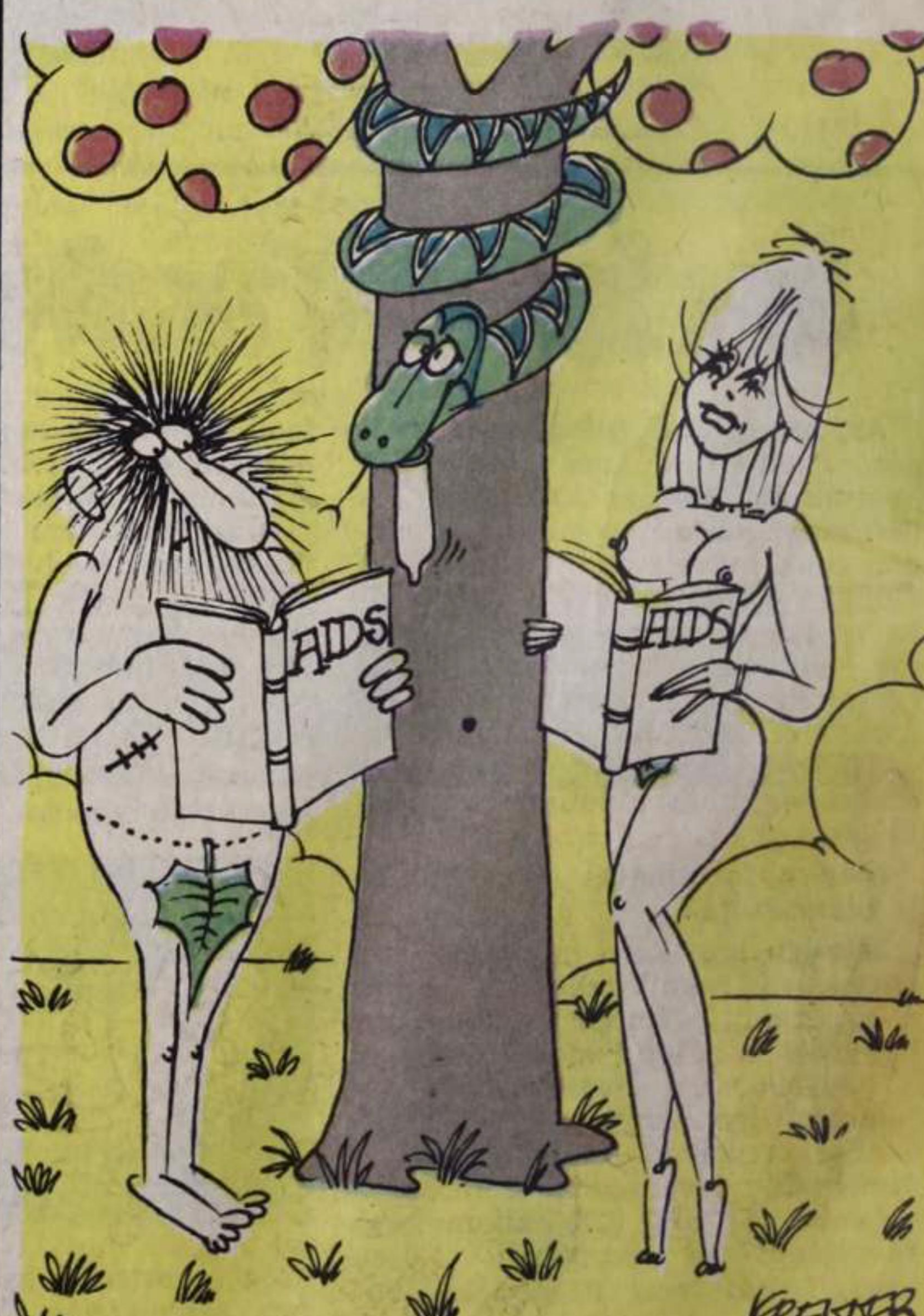
A főnök megkérdezi a személyzetist:
— Mondja, milyen ember ez a Kovács? A hivatali titkot rá lehet bízni?
— Szerintem tud titkot tartani. Egy évvel ezelőtt fizetésemelést kapott, s még a feleségének sem mondta el.

VALAHOL A VILÁGBAN

– Húzd be a lábadat, mert kijárási tilalom van!

ÁDÁM–ÉVA '87

TŰZ, TŰZ ...

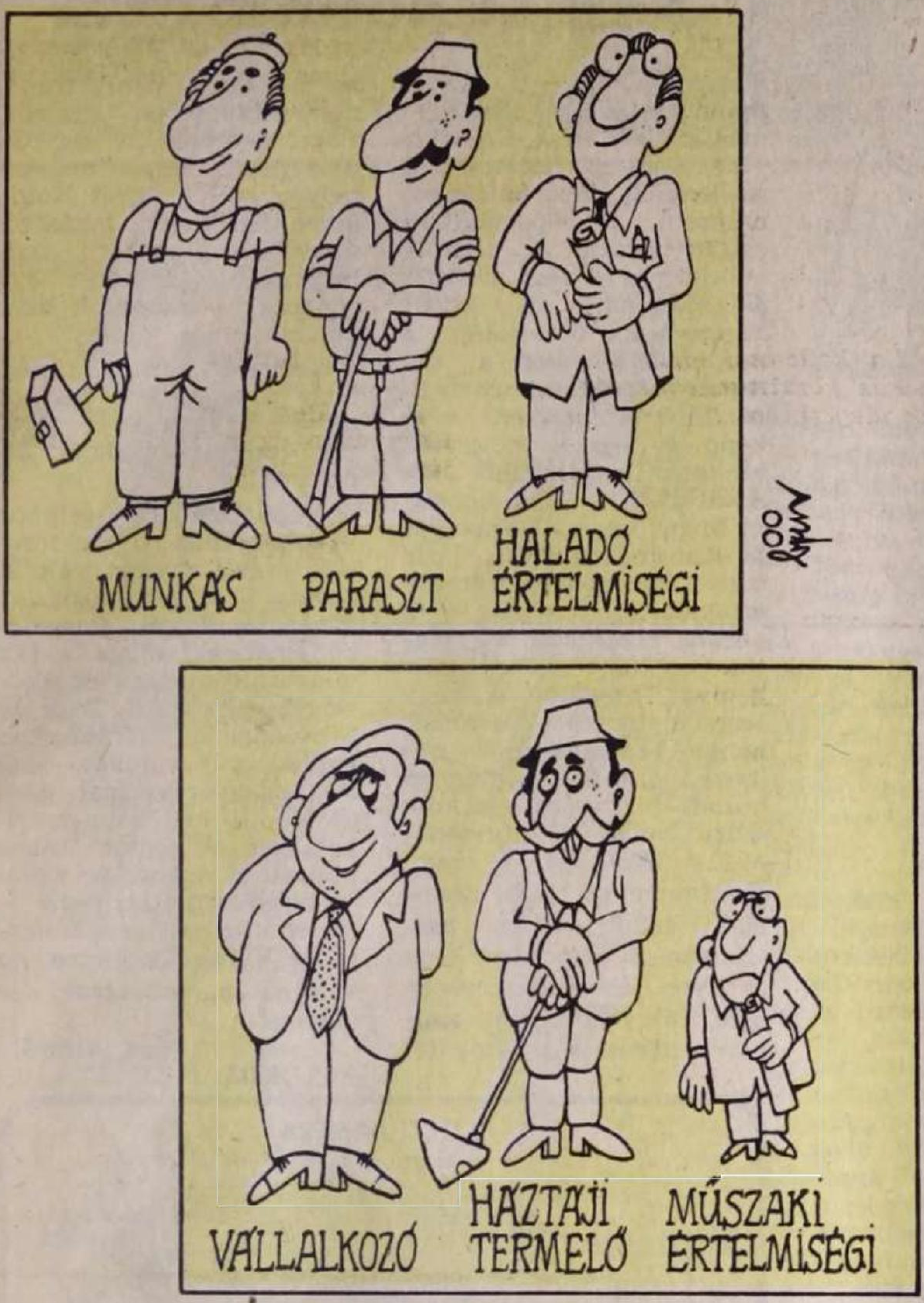

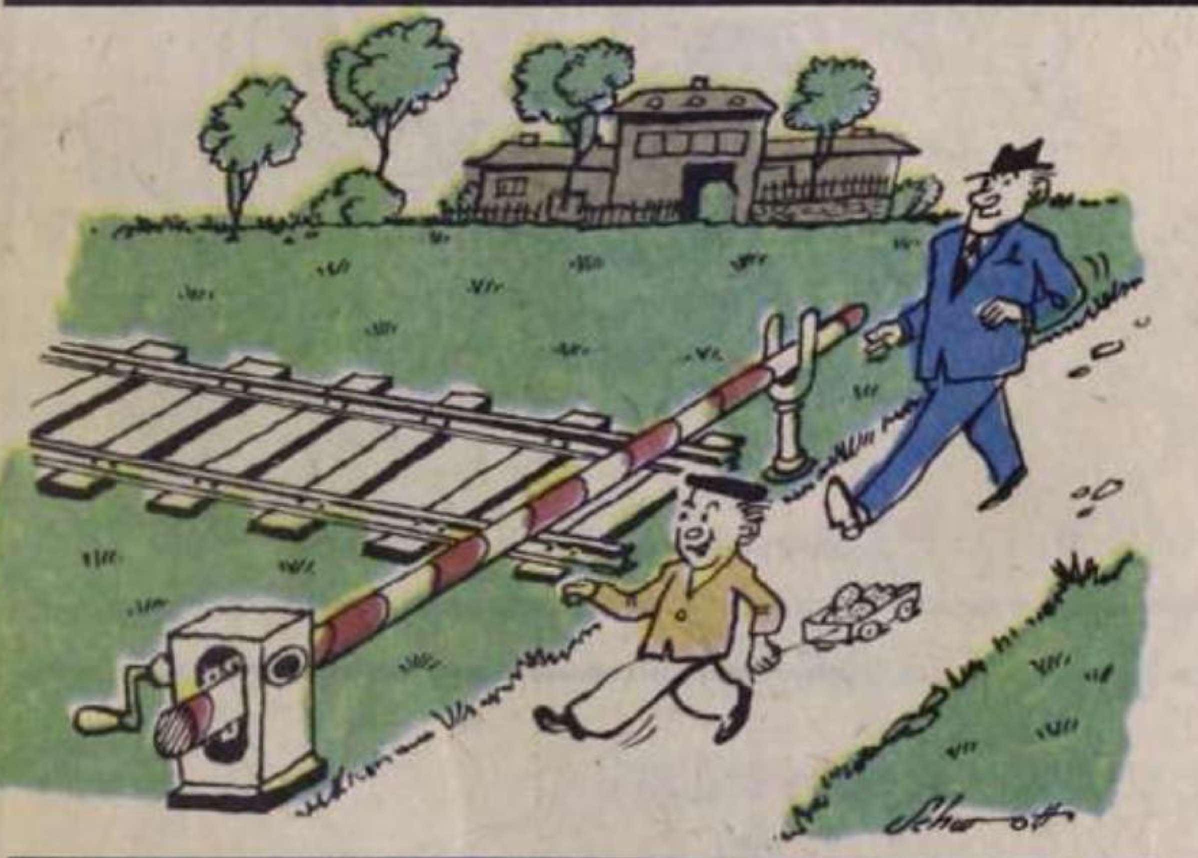
– Jót tenne már egy kis savas eső ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Örülök, hogy én foglak tanítani benneteket — mondja a tanító néni az újdonsült nebulóknak. — De Kovácsot és Kerecsényit előre figyelmeztetem, hogy nekem is van nagybácsim a minisztériumban.

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

TÖKÉLETES BIZTONSÁG

– Mit gondol, jövőre ez után is kell jövedelemadót fizetnem?

LINDA NEM HAZUDIK

— Mit szól uram, Lindát rajtakapták!

— Te jó ég, mit csinált az a kedves kis rendőrlány? Valutázott, nőket futtatott, ékszerrel üzletelt?

— Hazugságon kapták rajta. Azt nyilatkozta, hogy az egyik filmje forgatásán egy tíz méter magas toronyból ő ugrotta a másfél szaltót előre.

— Ha azt mondta, biztosan így is volt.

— Nem így volt, jó uram! A másfél szaltót előre kicsiny hazánkban hozzávetőleg négy műugró képes megugrani, s szakértők szerint Linda nincs közöttük. Ezzel szemben az az igazság, hogy az említett szaltót Görbe Linda Nóra helyett Cserba Brigitta, a BVSC sportolója ugrotta. Ő maga mondta a televízióban.

— Tévedett a hölgy, kedves uram! A toronyból Görbe Linda Nóra ugrott. Még ennél is különb dolgokra képes, csak szerény, mint egy ibolya, azért nem dicsekszik.

— Még ennél is különb dolgokra képes? Tudja maga, hogy ehhez a másfél szaltóhoz a tehetségen kívül minimum 4—5 év gyakorlás kell?

— Más embernek talán igen, de nem Görbe Linda Nórának. Hallott már maga a 6:3-ról, amikor 1953-ban a Wembley stadionban elcsépeltük az angolokat?

— De régen volt... !

— Már a negyvenedik másodpercben gólt rúgtunk! Fogadni mernék, hogy nem tudja, ki rúgta azt a gólt! Hát én megmondom: Görbe Linda Nóra.

— Láttam a mérkőzésről készült filmet. Azt a gólt Hidegkúti rúgta az angoloknak.

— Hidegkúti? Röhögnöm kell jó uram! Ilyen névvel gólt rúgni az angoloknak? Ne tessék vidámítani, mert nevetnem kell!

— Akkor is Hidegkúti volt a góllövő és nem Görbe Linda Nóra. Millió ember tanúsíthatja.

— Na, jó, nem vitatkozom. Mondok egy más példát. Ott van úgye Az ember tragédiája. Jó kis darab, ügyes munka, ráadásul azzal fejeződik be, hogy: ember küzdj, és bízva bízzál! Ez a mondás is Görbe Linda Nórától származik.

— Madách Imre írta...

— Hová gondol, kedves uram! Én ismerem Görbe Linda Nórát. Gyakran említette nekem hogy foglalkoztatja egy tragédia gondolata, s egy olyan színmű terveit forgatja a fejében, amelyben emberek szerepelnek. Ez lett Az ember tragédiája.

— Még jó hogy a Hamletet nem akarja rátukmálni.

— Azt nem ő írta, valóban. Először őt kérték fel, de nem ért rá, éppen az egyiptomi piramisok építési munkálatait irányította. De azért segített Billnek.

— Ki az a Bill?

— William. Ez Shakespeare keresztneve, amit a művelt angolok az egyszerűség kedvéért Bill-nek becéznek. Szóval a Görbe Linda Nóra nem ért rá a kérdéses időpontban, a darabnak pedig határidőre el kellett készülnie, mert a dán királyi udvar már nagyon várta. Így azután Görbe Linda Nóra csak annyit segített a Billnek, hogy elmagyarázta neki, mit jelent az a kifejezés: Lenni vagy nem lenni...

— Ha még azt is megpróbálja nekem bemesélni, hogy Görbe Linda Nóra fedezte fel Amerikát... !

— Miért, maga szerint kicsoda? Csak nem dől be annak a Kolumbusz-féle változatnak?

— A szakirodalom, valamint az emberiség így tudja...

— Tévedés, kedves uram. Az a bizonyos Kolumbusz Kristóf egy víziszonyban szenvedő hazudós volt. Talán elég Önnek, ha csak annyit mondok, hogy féltestvére volt Háry Jánosnak, Münchhausen bárónak pedig a nevelőapja.

— Meggyőzött jó uram, hiszek magának. Egy valami azonban még mindig nem világos. Mondja csak? Ezt a világot véletlenül nem a Görbe Linda Nóra teremtette?

— Hajoljon közelebb uram, a fülébe súgom az igazságot. Valóban ő tette ezt is. De tudja milyen ez a világ: háborúk erőszak, szóval egy sor kedvezőtlen dolog. Úgyhogy Görbe Linda Nóra ez utóbbival inkább nem dicsekszik.

Föld S. Péter

Légistaféta a Vörös téren

Egy sportgép leszállt, egy főparancsnok repült

ROSSZ IDŐK JÁRNAK...

– Nagy nap ez a mai. Vendég ült be hozzánk!

FOTÓSAROK

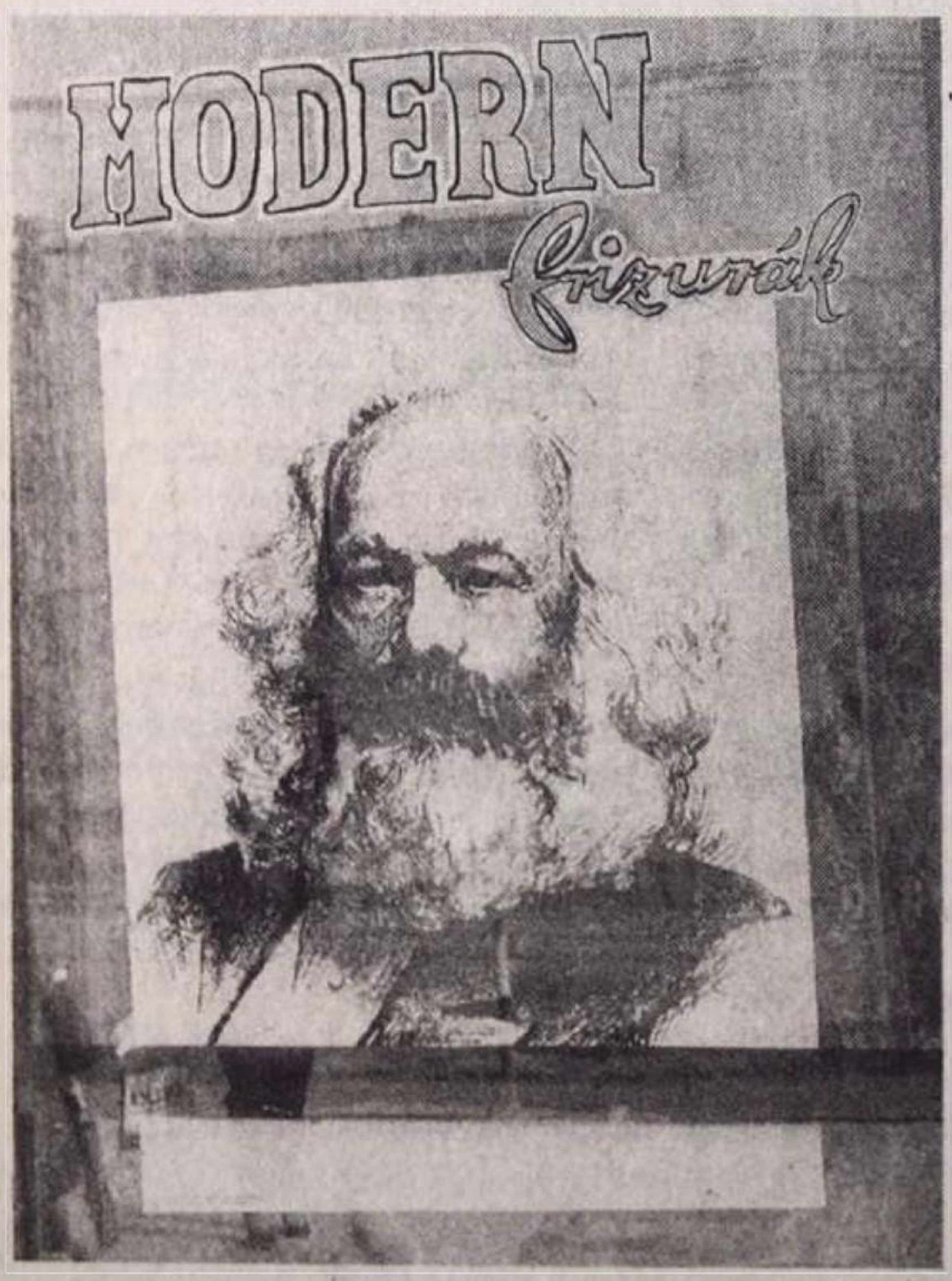
MILYEN LESZ AZ ÚJ DIVAT?

Sokak szerint leáldozott a hosszú haj divatja. Egyes divatdiktátorok szerint ismét népszerű lesz a lófarok, mások az enyhén hullámos, de lényegében egyenes vonalvezetésű frizurára esküsznek.

Bárhogy is legyen, igazat kell adnunk napjaink bölcselőjének, Bródy Jánosnak, miszerint az ész a fontos, nem a haj. Ezt a megállapítást számos jel támasztja alá, s nem kell különösebb jóstehetség annak megjövendöléséhez, hogy a Tőke frizura jóideig nem megy még ki a divatból.

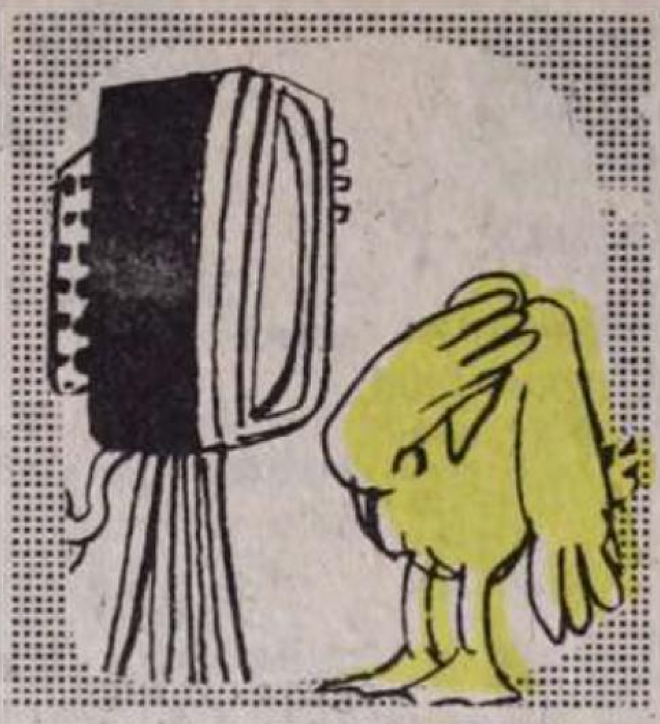
Mindebből látható, hogy a nehéz helyzetben levő fodrászatok semmilyen lehetőségtől nem zárkóznak el, csakhogy tőkéhez jussanak. Néhány bolt neves sportolókat, színészeket kért fel frizurák reklámozására, a bátrabbak ennél messzebbre is elmentek: politikusokkal, tudósokkal kínálják portékáikat.

efespé

(Szabados György felvétele)

BÁR ZONGORISTA...

Hát valóban elromolhat egy házasság? Hihetetlen! És erre a hihetetlen ötletre alapozta jótékony célú vígjátékát az NDK televíziója. Jótékony célúnak nevezem, mert a segítő szándék messzire kilóg a vállalkozásból, akár egy hason-lóláb. De lássuk legelébb az okokat, amik az együttélés kvázi-tarthatatlanságához vezettek —, s amelyek egyszersmind tiltó hatályúak a kedves néző számára.

Először is: nem szabad egy háztartást túlgépesíteni; különösen az elektromos szalámiszeletelő vált ki ellenérzést a házastársból.

Másodjára nagy hiba, ha egy családból hiányzik a kutya. Így a dresszírozásra tartalékolt hangsúly óhatatlanul az élettársi kommunikációt kénytelen pótolni. Nem beszélve arról, hogy egy kutya fennforgása esetén elhangzana a „Feküdj!" utasítás is, ami nagyon sok problémának elejét vehetné...

Helytelen továbbá, ha egy apa megköveteli gyermekétől, hogy szobáját rendben tartsa —, az ilyesmi csak a feleség elidegenítésére jó.

Végezetül: egy férj tudjon zongorázni!

Érthető és világos tehát a Hasonmás c. tévéfilm alapszituációja, a Kaufmann család békétlen egymás mellett élése. Ezen kíván segíteni Benno, a szellemileg kissé hátrányos helyzetű fotóriporter, a család barátja. A terápia adott; már a régi görögök és rómaiak, de kivált Shakespeare óta: jöhet a hasonmás —, akár a szó legszorosabb értelmében is. (A filmművészetben végképp se szeri, se száma ezeknek a nullpetéjű ikreknek.) — A bárzongorista Engel kiköpött alteregója Kaufmann-nak, s bár zongorista, még a mérnöki értekezleten is többet ér a pedáns eredetinél. Egy intim konyhai reggelizés közben azt is megtudjuk, hogy Engel nemcsak hasonmás, hanem hasonszőrű is, különben a mellén díszelgő bozont bizonyára szemet szúrt volna Kaufmannénak. (Apropos: szem! Kaufmann és Engel szeme eltérő színű, ezt az asszonyka is észreveszi, ám az ilyen jelentéktelenségen nem illik fennakadni, amikor a házasság megmentése a cél.) — Amíg Kaufmann Lipcsében vásároz, Engel nemcsak az ágyban helyettesíti, hanem munkahelyén is lök egyet Kaufmann karrierjén, lakásáról eltávolítja a porfogó műtárgyakat és beszerez egy zongorát — mondtuk már, anélkül nincs jó férj.

Kedves színfolt még, hogy a nagyváros taxijait mindig ugyanazok a sofőrök vezetik —, hiába, kicsi a világ...

A lelepleződés — mint az ilyenkor illik — mindössze kisebb stresszt vált ki csupán a Kaufmann házaspárnál és Engel jövendőbelijénél, aki maga is felvilágosult medika és elsőrendű lépcsőmosó. Nem így a nézőnél, aki főműsorban kapta ezt a vadonató ötletű, csigagyorsasággal pergő blődlit, kellőképpen felkészítve a rögtön utána következő jugoszláv tudományos-fantasztikus-pszichológikus tévédrámára, a Harmadik életre. Az volt aztán csak igazán a stressz!

Lux Alfréd

REJTETT KAMERA

– Figyelj, Kovács Gazsi emelte a paradicsom árát...

MINDENTŐL ELVESZIK A KEDVÜNKET

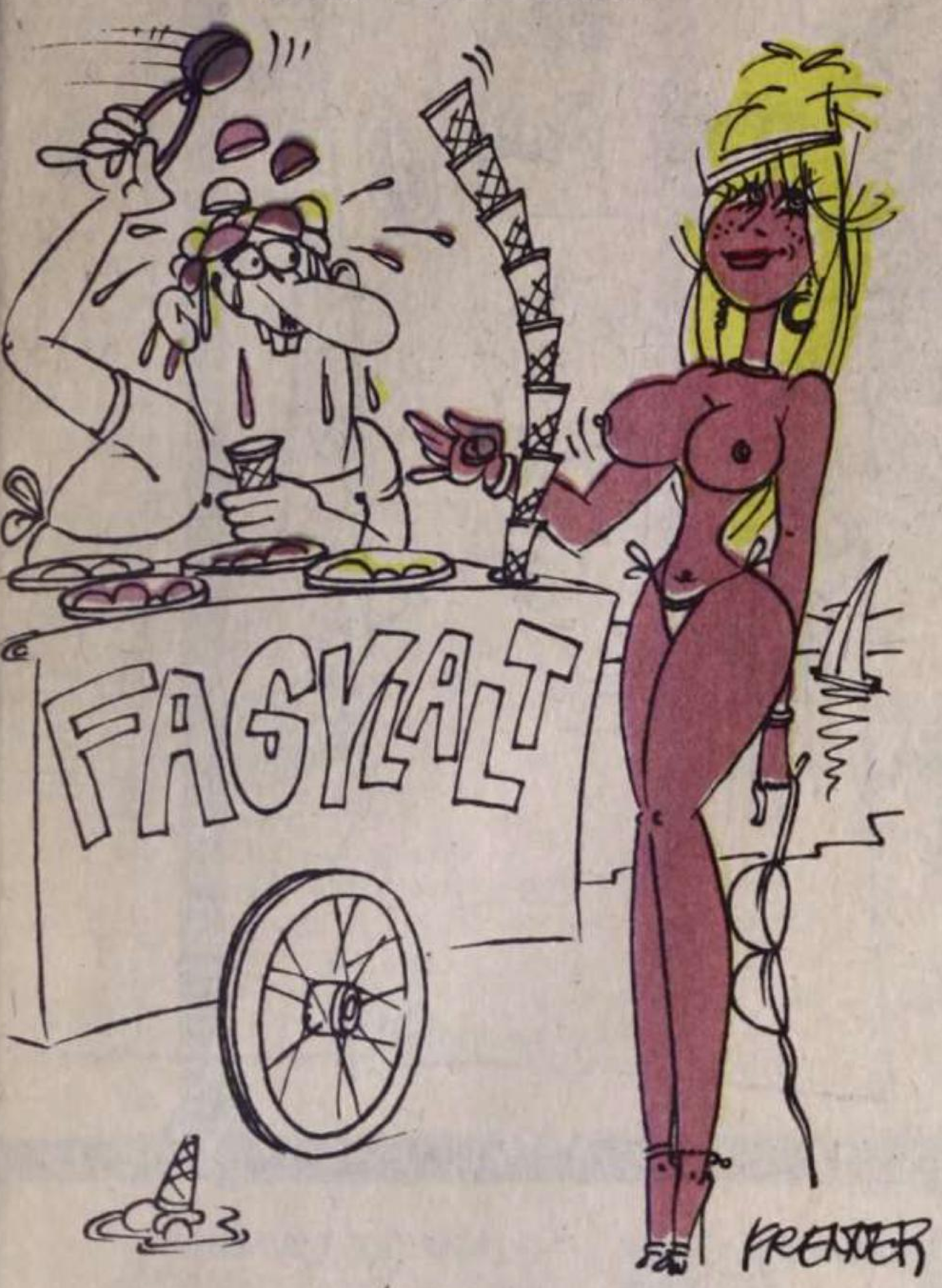
Kérdésünk az adóreform kapcsán:

EZ A SARC LESZ A VÉGSŐ?

Alfonzó, a mennyei kabaréban:

IDEFIGYELJENEK, ANGYALOK!

NYÁRI MUNKAVÉDELEM

A HASBESZÉLŐ

BE LESZÜNK SÁVOZVA

Hetek óta az egész ország egy nagy tanterem, ahol éppen számtanóra van. Mindenki az összeadást gyakorolja, meg a kivonást, meg a százalékszámítást.

Merthogy rövidesen be leszünk sávozva. Személyi adóügyben. Keresetünktől függően mindnyájunkat besávoznak. Kit ide, kit oda. A sávokhoz százalékok tartoznak. De még pontosan nem tudni, hogy milyen sávok lesznek, mekkora tarifákkal. Még csak az biztos, hogy aki nagyon keveset keres, az semmit sem adózik. Nem is lenne miből szegénynek.

De a többiek! Akiket majd érint a készülő törvény!

Azok még éjjel is, még álmukban is a sávokkal vannak elfoglalva.

— Én, ahogy behunyom a szemem — mondja Hiszneki Tamás hites zoológus —, rögtön zebrának érzem magamat. Barna csíkokkal a bőrömön négykézláb futkározom Afrika füves térségein. Süt a nap, kövér a legelő, társaim szeretnek, mégsem vagyok igazán boldog. Mert azt a dögevő hiénát, a hyanea striatát, azt a csíkosat sokkal alacsonyabbra sávozták be, mint engem. Állítólagos szociális meggondolásokból. Mint egészségügyi takarító segédmunkást. Az oroszlán protezsálja, azért. De legjobban az sérti az igazságérzetemet, ami a vaddisznókkal történik. Tudniillik vadmalac korában a sus scrofának vannak sávjai, de mire keresőképessé növekedik, ezek a sávok eltűnnek. Egyszerűen leveti a csíkos pizsamáját. És ezzel adómentessé válik. Felháborító, nem?

— Álmomban is az országúton furikázok — panaszkodik Vidoda Kálmán motorizált magánfuvarozó —, de sohasem abban a sávban, amelyben szeretnék. Folyton megpróbálok sávot váltani, de a többi pilóta nem enged. Rámvillognak, rámdudálnak, viszszaszorítanak. Végső kétségbeesésemben letagadok minden adóköteles borravalót, hátha akkor jó helyre sorolnak. De nem! Felbukkan egy fejvadász, leint, elveszi a jogsimat, tartósan a pihenősávra utasít. Hiába mondom neki: apám, én nem ilyen sávot akartam. Nem csoda, hogy ilyen álmok után reggel csuromvíz vagyok, amikor felébredek.

— Mindig is féltem az erdőtől — vallja be Tramont Mátyás nyugdíjas erdőkerülő —, kerültem is, amíg tudtam. De most, amint leteszem a fejem a párnára, máris egy erdősávban találom magam. Ott kell sütnöm a mézeskalácsot, amivel emelem kicsit a nyugdíjamat. De jönnek a vadak, megeszik a tükrös huszárt, meg a többieket. Mondván, hogy ezzel a sütögetéssel én egy drágább sávba kerültem. Azt tanácsolják, képezzem át magam olyan szakmára, amely rosszabbul fizet. De hát akkor ott vagyok, ahol a part szakad. Kinek jó ez? A társadalomnak szüksége van mézeskalácsra, én tudok mézeskalácsot sütni, akkor miért fonjak kosarat, szőjek szőnyeget, amikor egyikhez sem értek. Már egészen elszontyolodom az álmom végére, de akkor előlép egy bokor mögül az a drága doktor a tévéből, és megnyugtat, hogy már nem tart soká, az élet élni akar, de ez még sohasem sikerült neki, legalább is sokáig.

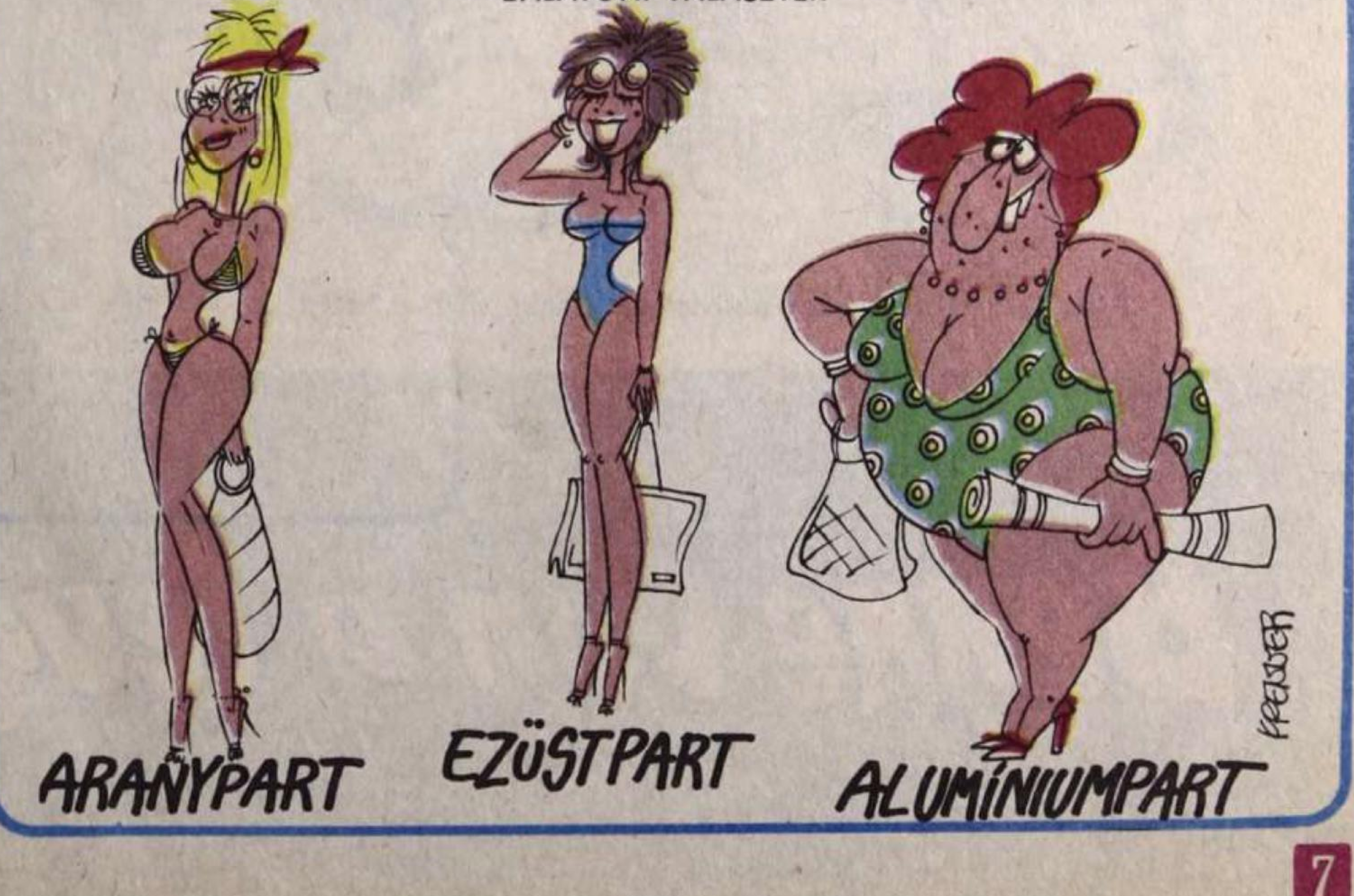
Elmeséltem ezt a három esetet álomfejtő szakembernek. Hozzátéve, hogy éber állapotban mindhárman mélységesen egyetértenek az arányos közteherviseléssel, azzal, hogy szocialista és kapitalista országokban is nagyjából hasonlóképpen differenciált az egyéni adózás, csak személy szerint nem értenek egyet a nálunk tervezett személyi adózás módszerével.

Azt mondja erre az álomfejtő szakember:

— Ne haragudjon, nem érek rá én most ilyesmikre. Mert a saját, visszatérő nyomasztó álomképeim gyötörnek. Képzelje, folyton Csipkerózsikának álmodom magam. És nem tudom eldönteni, hogyan járok jobban adózási szempontból. Ha hagyom, hogy felébresszen egy magas keresetű királyfi, vagy szundítok tovább. Adómentesen. A mese és a valóság határsávján.

Kürti András

BALATONI VÁLASZTÉK

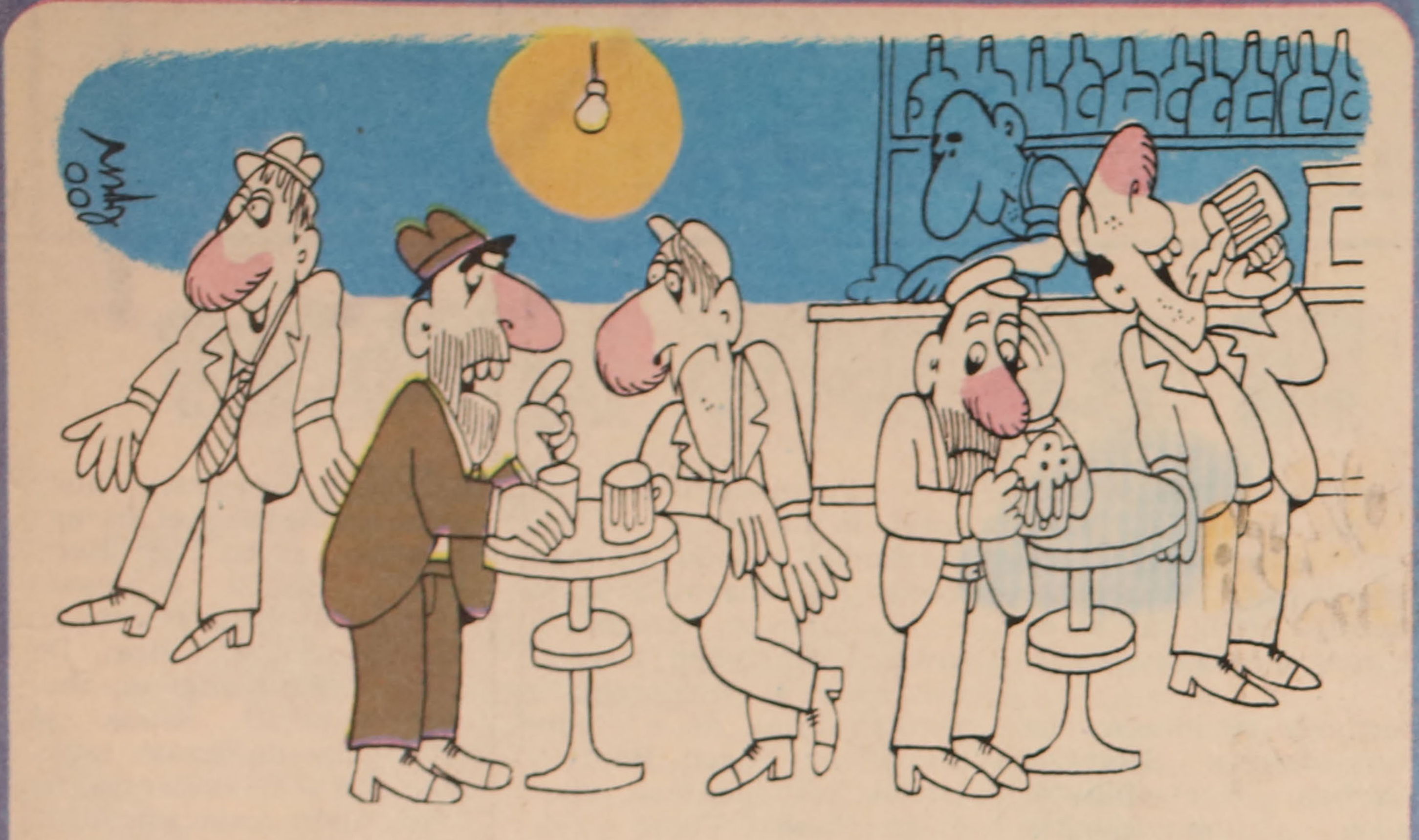
A május (5. sz.) **Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:**

„Igen asszonyom, legalábbis amikor próbálgatni kezdte, még az volt".

A kétszáz forintos jutalmat nyerték:

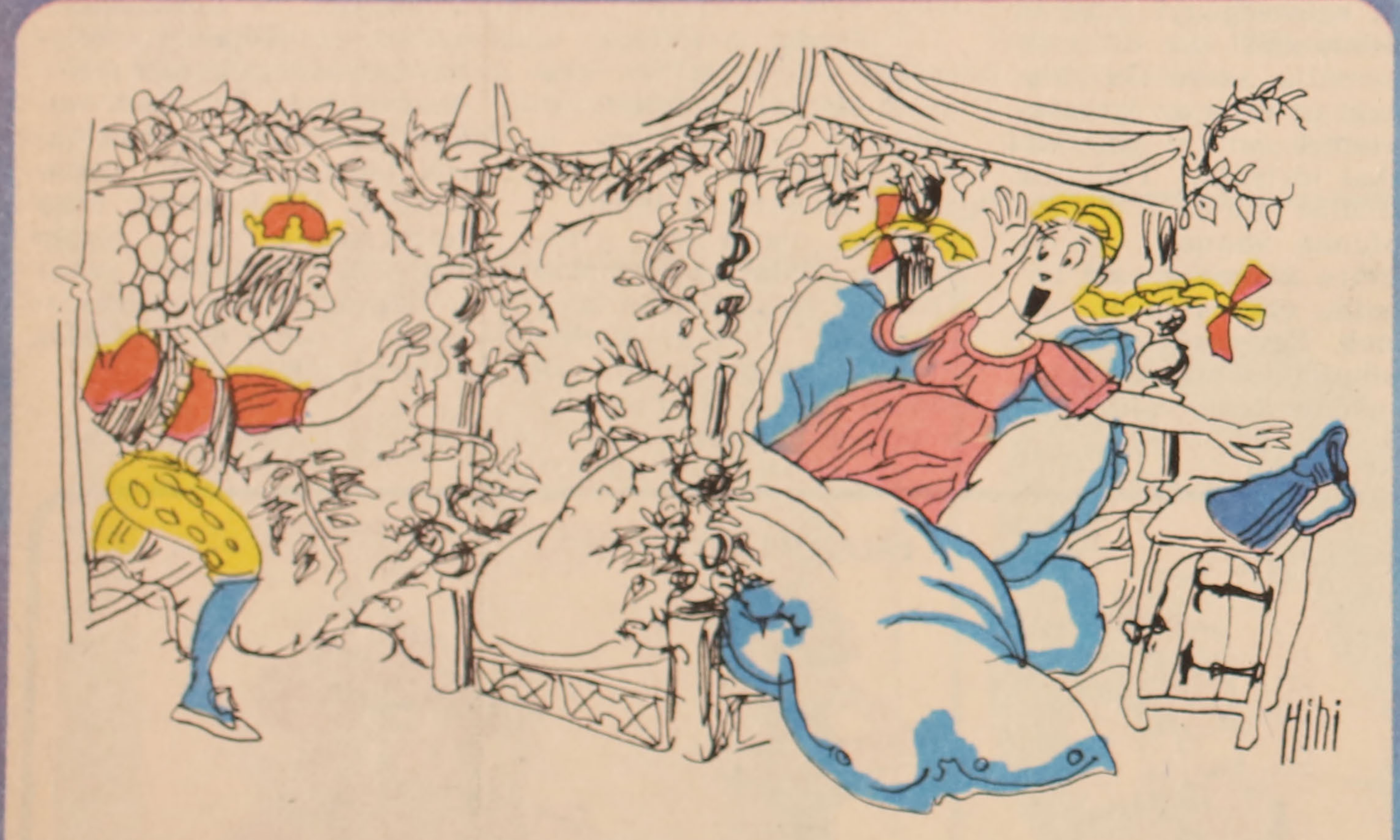
Mangáné Hajdu Ilona, Püspökladány, Karcagi u. 73/1. 4150
Csorba László, Budapest IX., Liliom u. 54. I/22. 1094
Sárközy László, Kisbabot, Dózsa u. 34. 9133

A nyereményeket postán küldtük el.

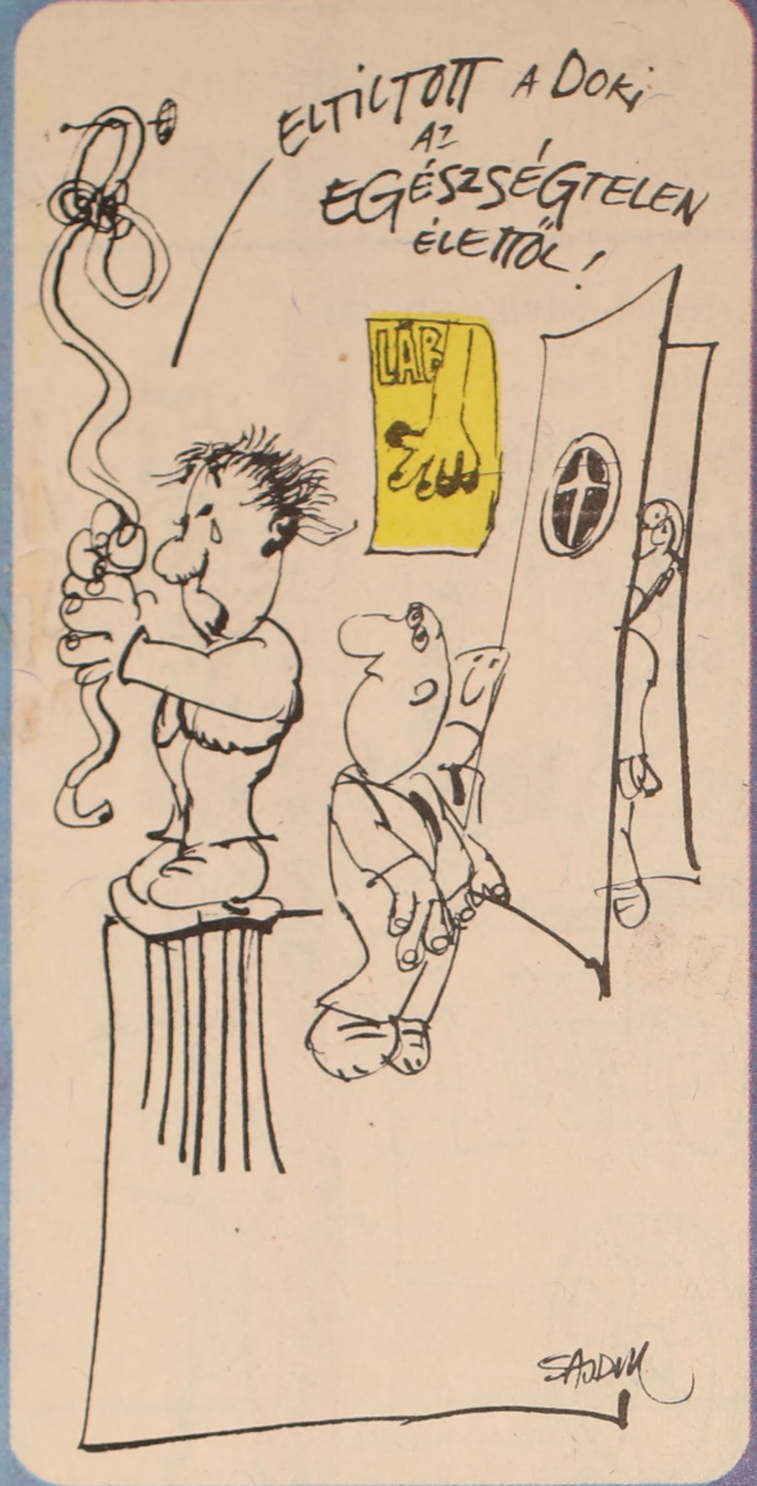

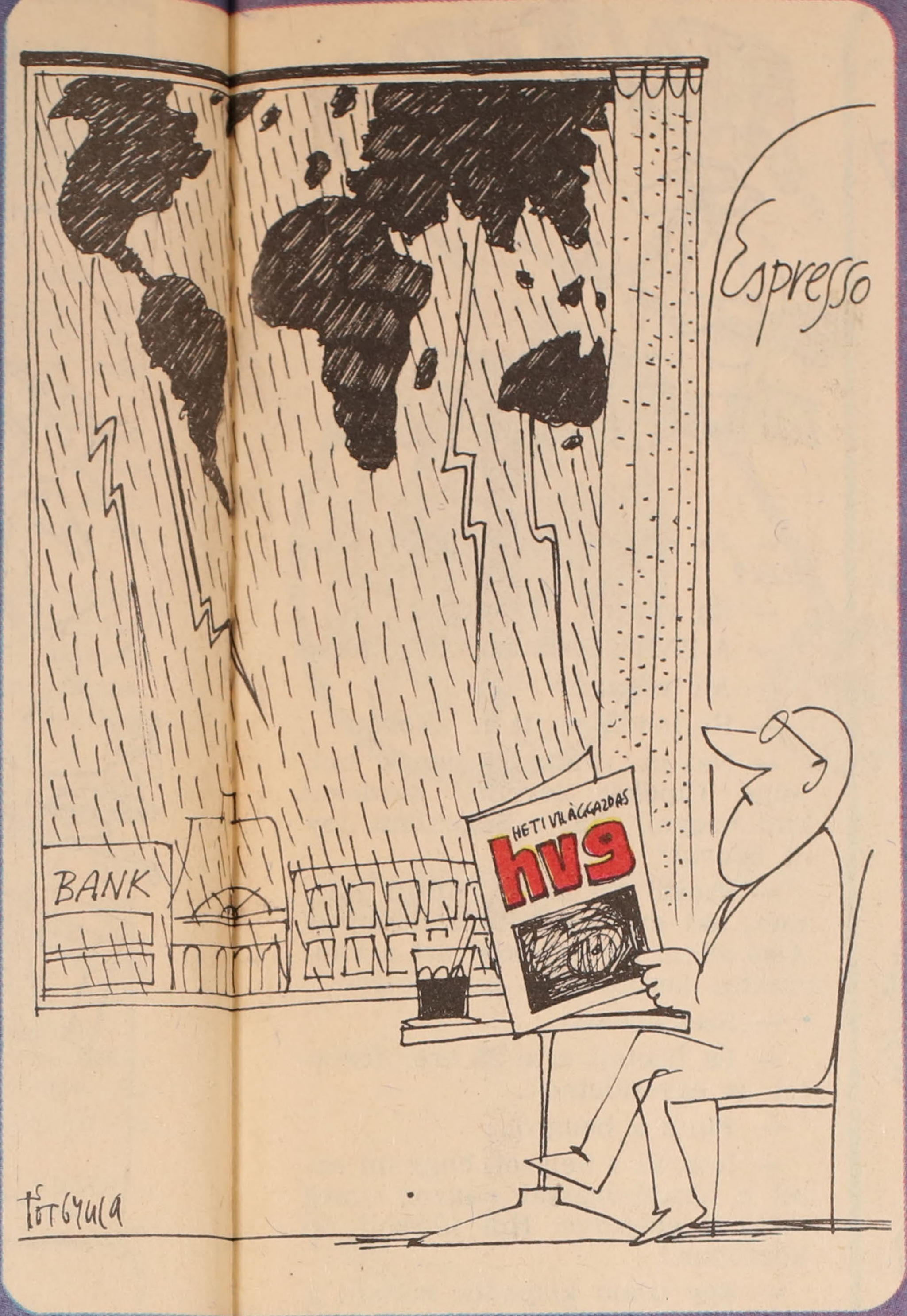
– Nagyon helyes! Nem szabad szolgaian másolni a szovjet példát!

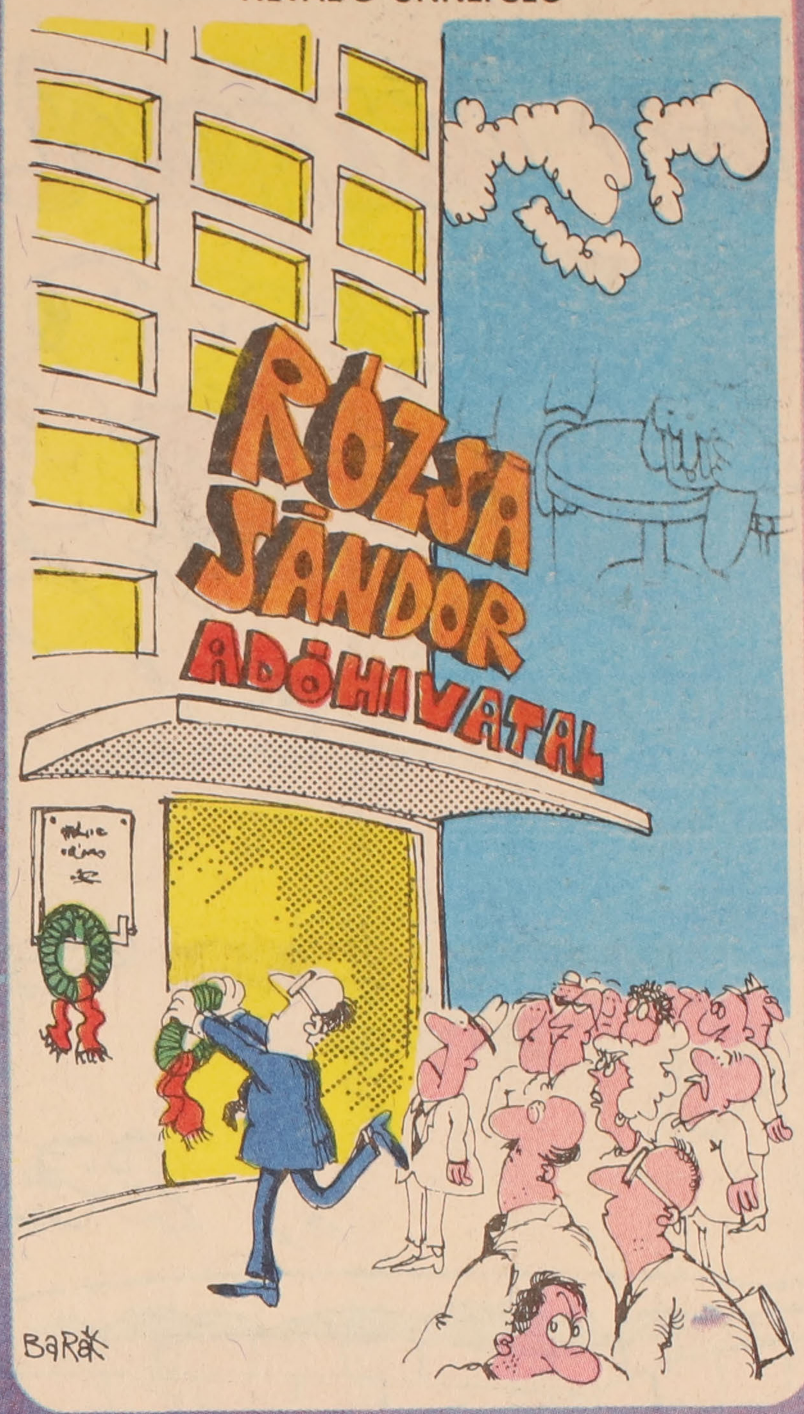

– De Csipkerózsika! Egy puszitól nem lehet AIDS-et kapni ...

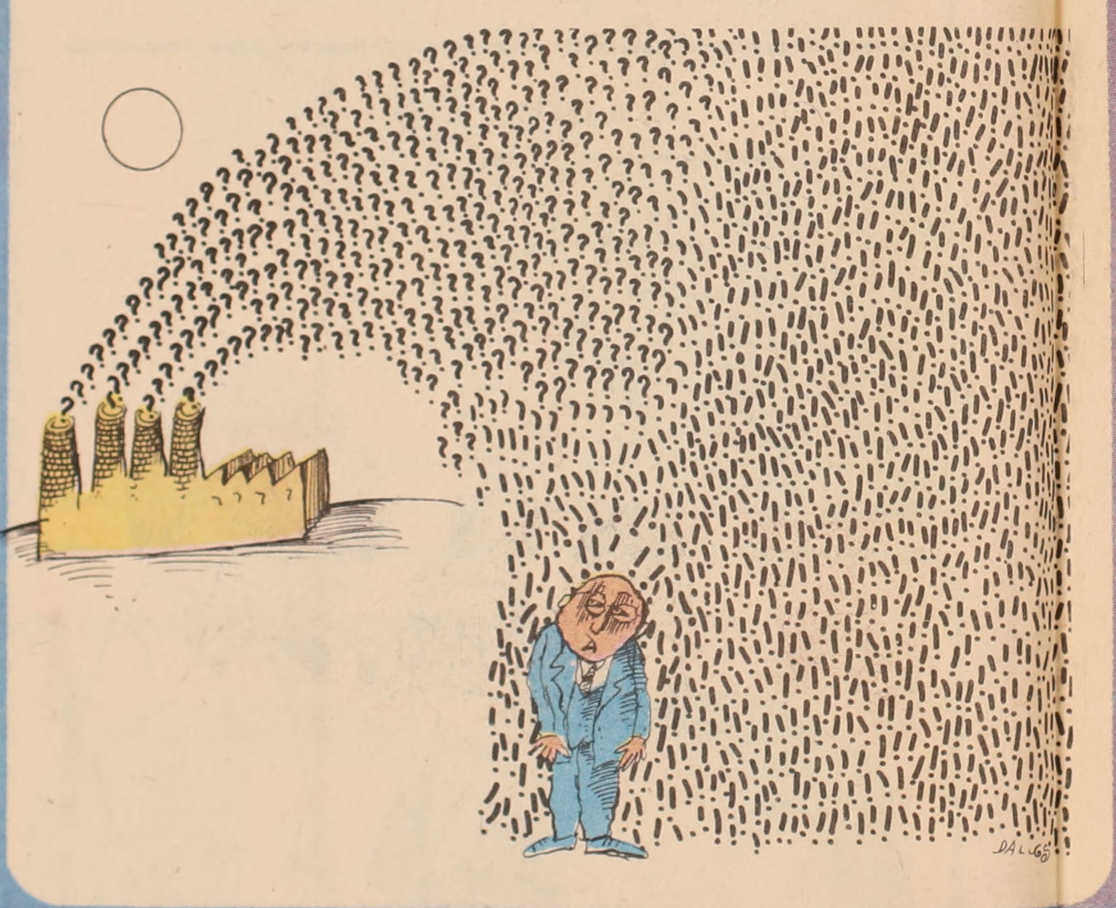

NÉVADÓ ÜNNEPSÉG

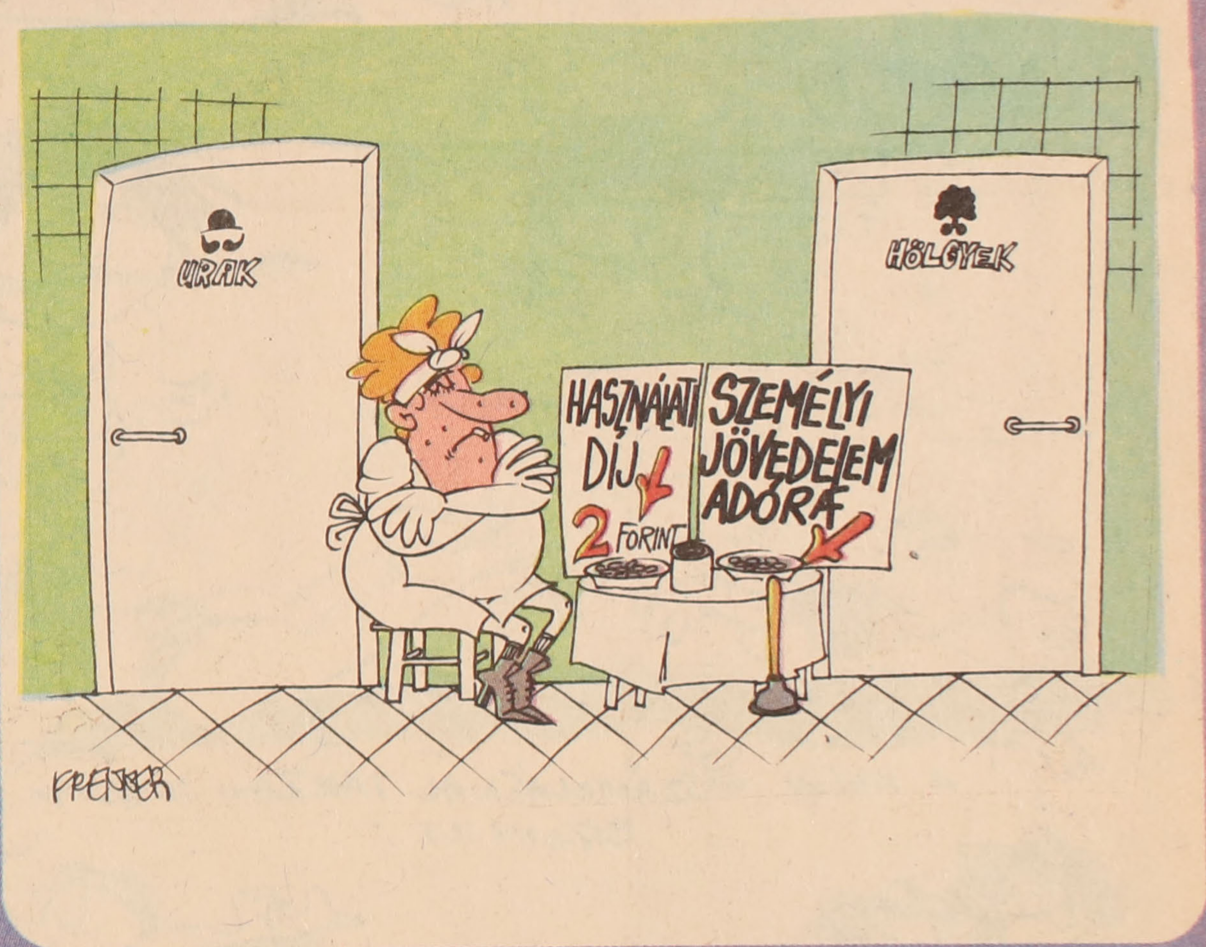

HOGYAN TOVÁBB?

– Valaki elhíresztelte, hogy a kedélybetegeket megadóztatják.

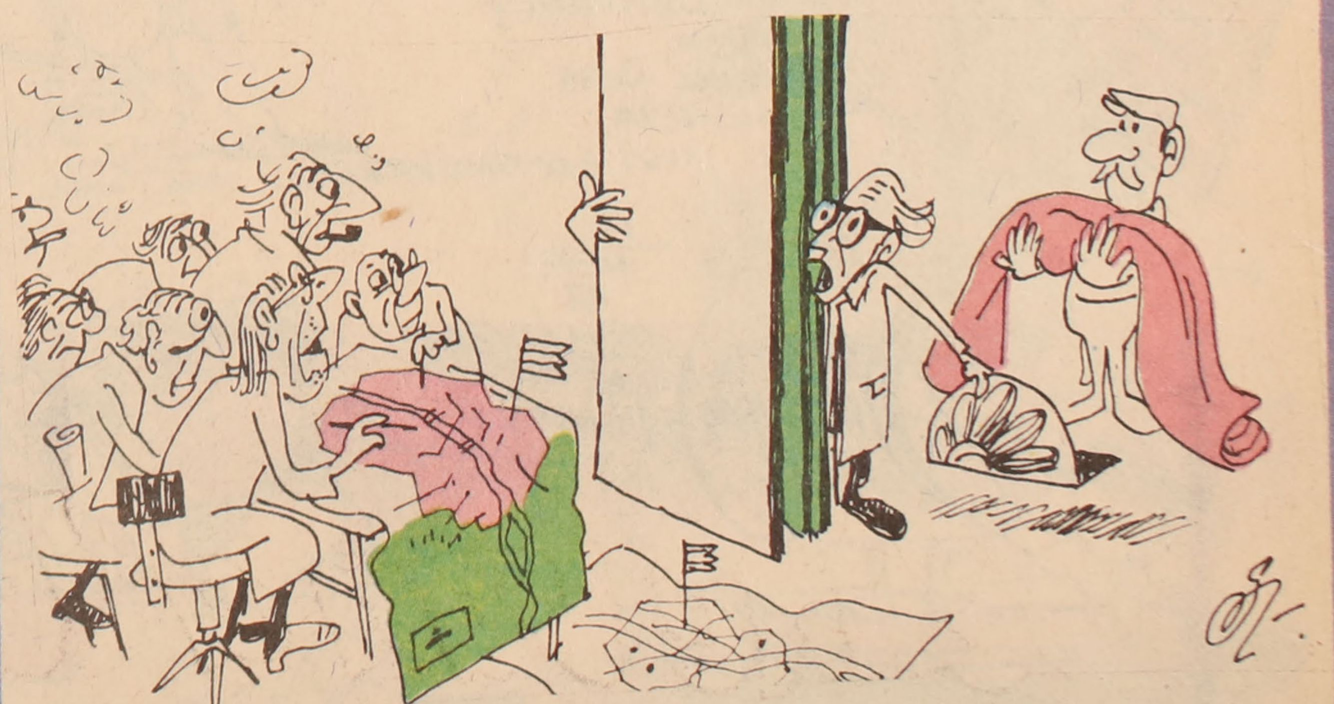

Benne van a levegőben

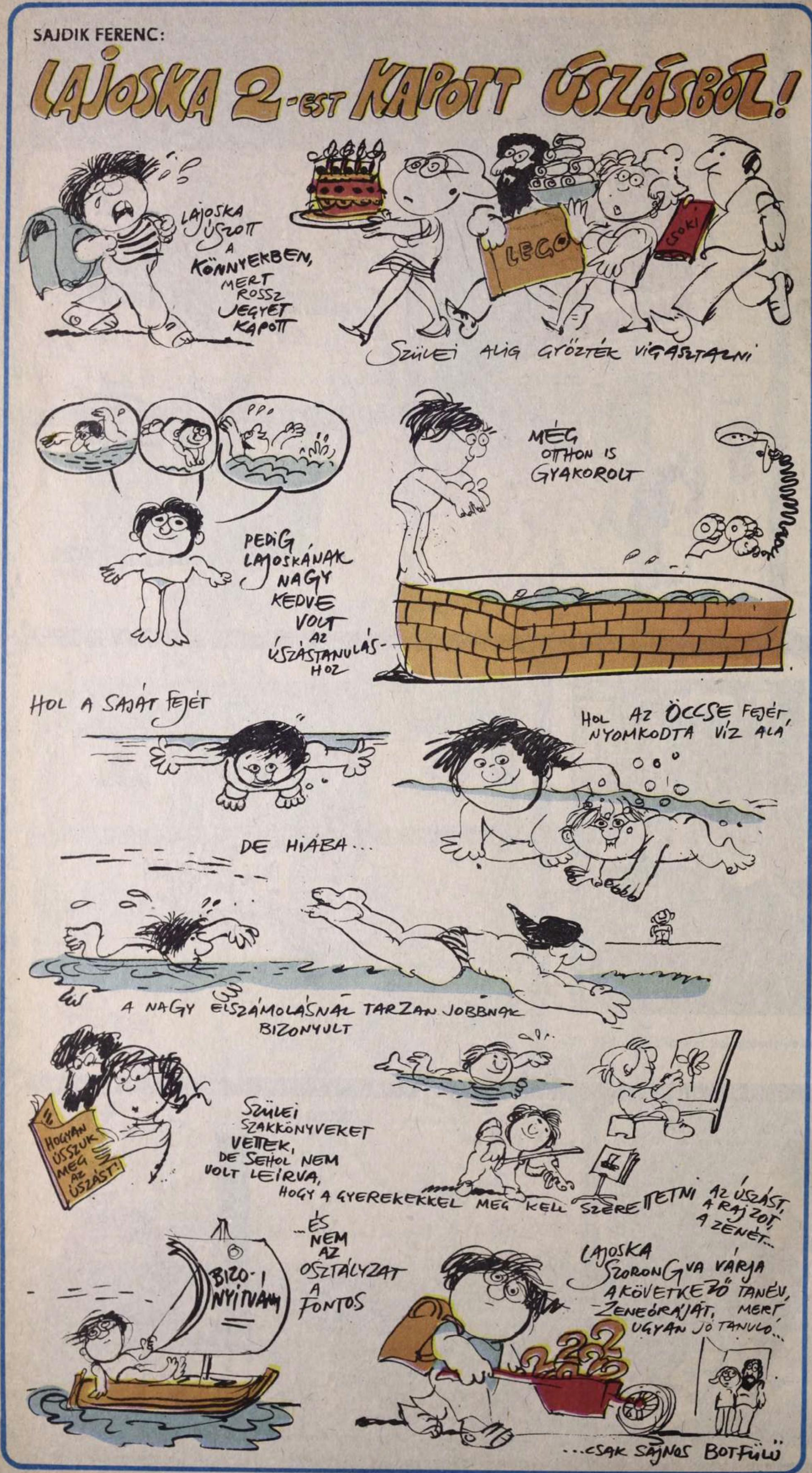
– Mi is gondoltunk már egy Fiat Unóra, de nem tudjuk, hogy hol árusítják!

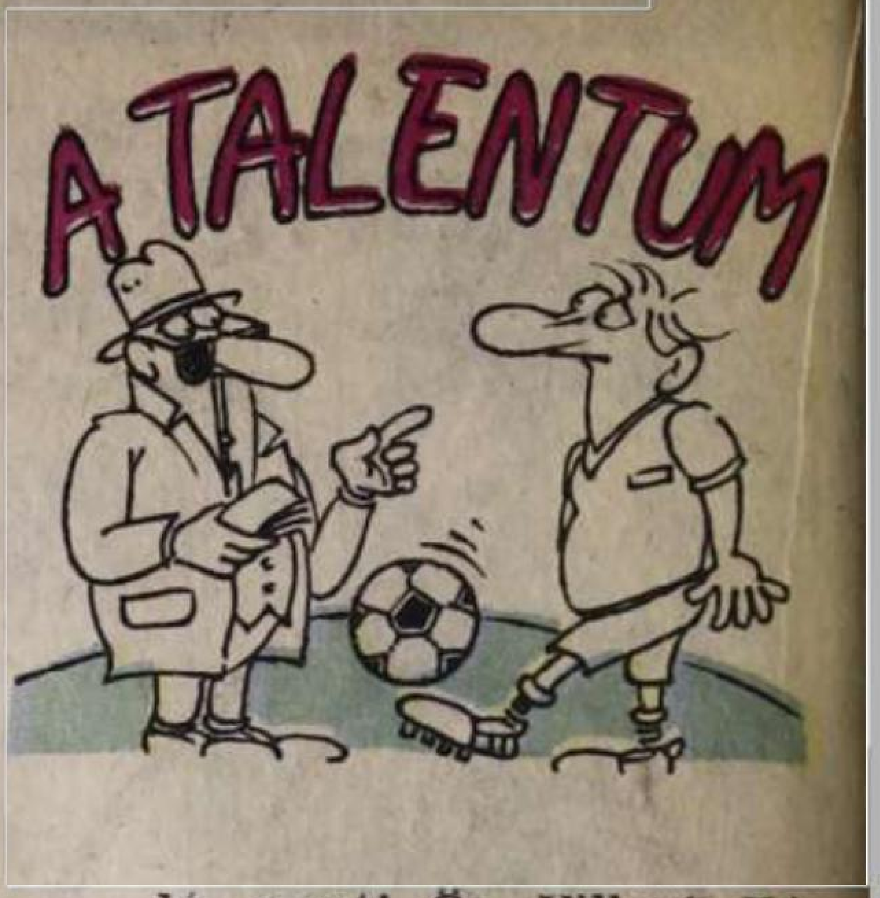
OLCSÓ NEMZETI

– Négy fal, egy súgólyuk, egy függöny és ott állítják fel, ahol akarják!

SAJDIK FERENC:

— Jó napot! Ön Villogó Kázmér?

— Én vagyok. Mi tetszik?

— A ZMTE B-középéből jöttünk.

— Mi tetszik?

— Ha lehet, ne itt az ajtóban...

— Na jó, uraim, jöjjenek beljebb. Cipőket levetni, kardokat kint hagyni, akár a Sógunban. Így ni. Szóval?

— Szóval ön az a Villogó Kázmér, aki ma egy hete a Budapest Alsó elleni meccsünkön azt a káprázatos kezdőrúgást produkálta?

— Személyesen.

— És fizetett érte 25 ezer forintot az egyesületnek.

— Plusz a beugró...

— Nos, az a helyzet, hogy mi ezzel a kezdőrúgással nagyon meg voltunk elégedve. Hol játszott ön korábban?

— Egy ízben kispados voltam a gimiben, a III. b. második csapatában. De ennek már húsz éve. Életem vágya volt, hogy valaha is pályára léphessek. Ezért spóroltam össze azt a 25 ezret. A számtól vontam meg a kezdőrúgást...

— Uram, mi most kárpótolni szeretnénk. Annyira tetszett az alakítása. A mozgása. Ahogy a labdát egyből eltalálta. Manapság ez meglehetősen ritka.

— Nem kapok levegőt...

— Maga nagy csatárígéret! Magában benne van egy olyan sarkalásos gól is, mint amit a Porto rúgott nemrég a Bayernnak.

— Ezt nem mondhatják komolyan...

— Itt ez a szerződés. Az egyesület küldi. Aláír nekünk három évre. Itt a fizetés, ez itt a prémium a győzelemért, az ott a prémium a vereségért. Ennyit fizet egy gólpassz, ennyit egy gól. Ez itt a baráti kör titkos záradéka. Az ebben foglalt összeg csak akkor jár, ha lélegzetet vesz. Zsebből-zsebbepénz. Garantált és adómentes.

— De mindezt miből?

— Nézze, vannak ugye a bázisszervek. Csupa csődképes, ám tőkeerős szövetkezet, vállalat. Az egyik 50 ezerért eladta a főkönyvelő egyszeri aláírását, a másiknál 100 rongyért egy napig akárki lehet miniszteri biztos. A harmadikban... Na, belecsap a tenyerünkbe?

— Jaj, nem is tudom, mit mondjak...

— Semmit. Itt tessék aláírni. Villogó Kázmér... így ni. Mostantól a mi játékosunk vagy, Kazikám, a csapat új középcsatára!

— És ezentúl mindig én indítom el a labdát a 90 perces útjára...

— Azt már nem, kisfiam! A kezdőrúgásokat hónapokra előre eladtuk!

— Persze, a pénz...

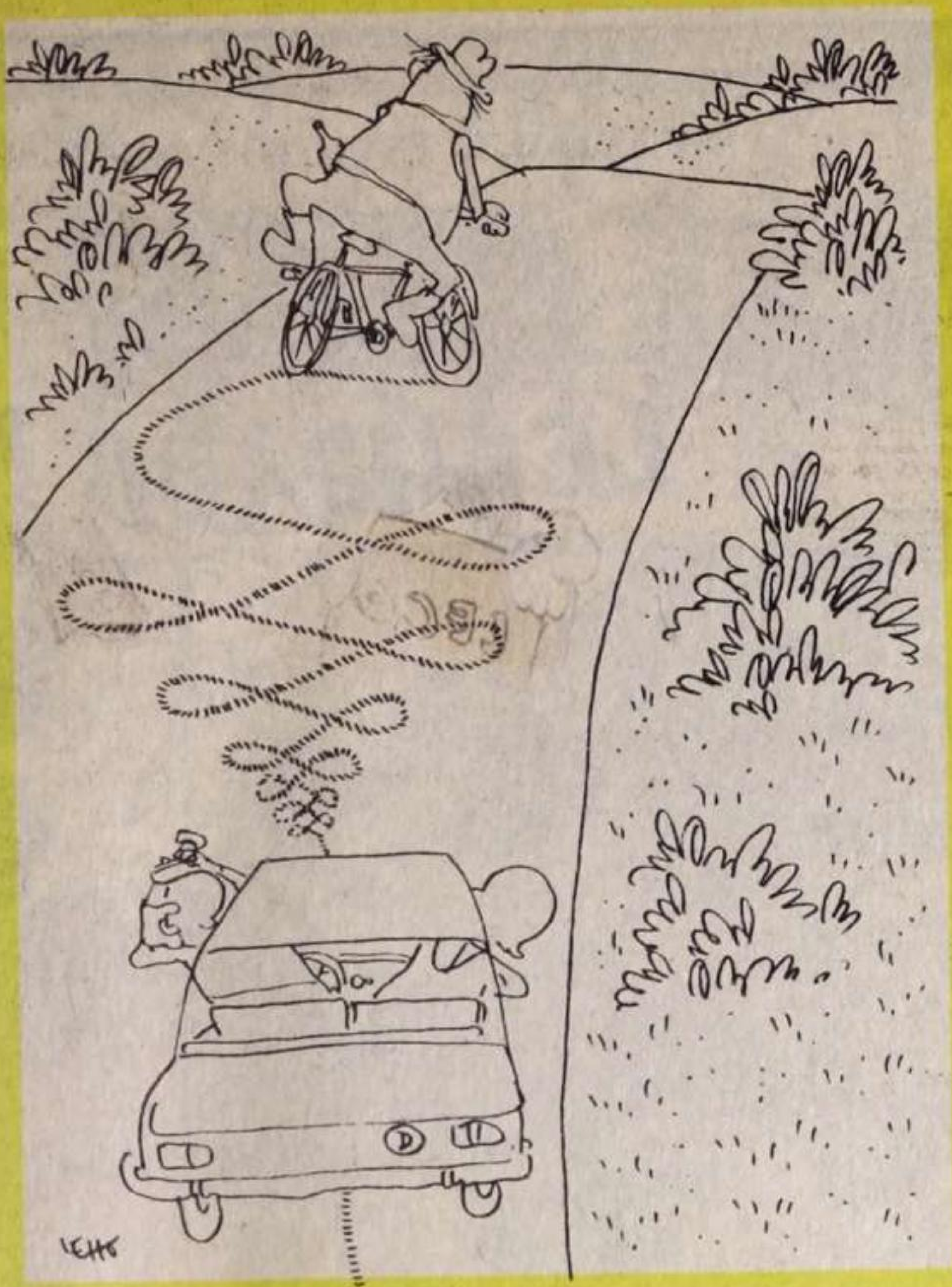
— Francot abba a francos pénzbe! De nem mondhatunk le a tehetségek felkutatásáról!

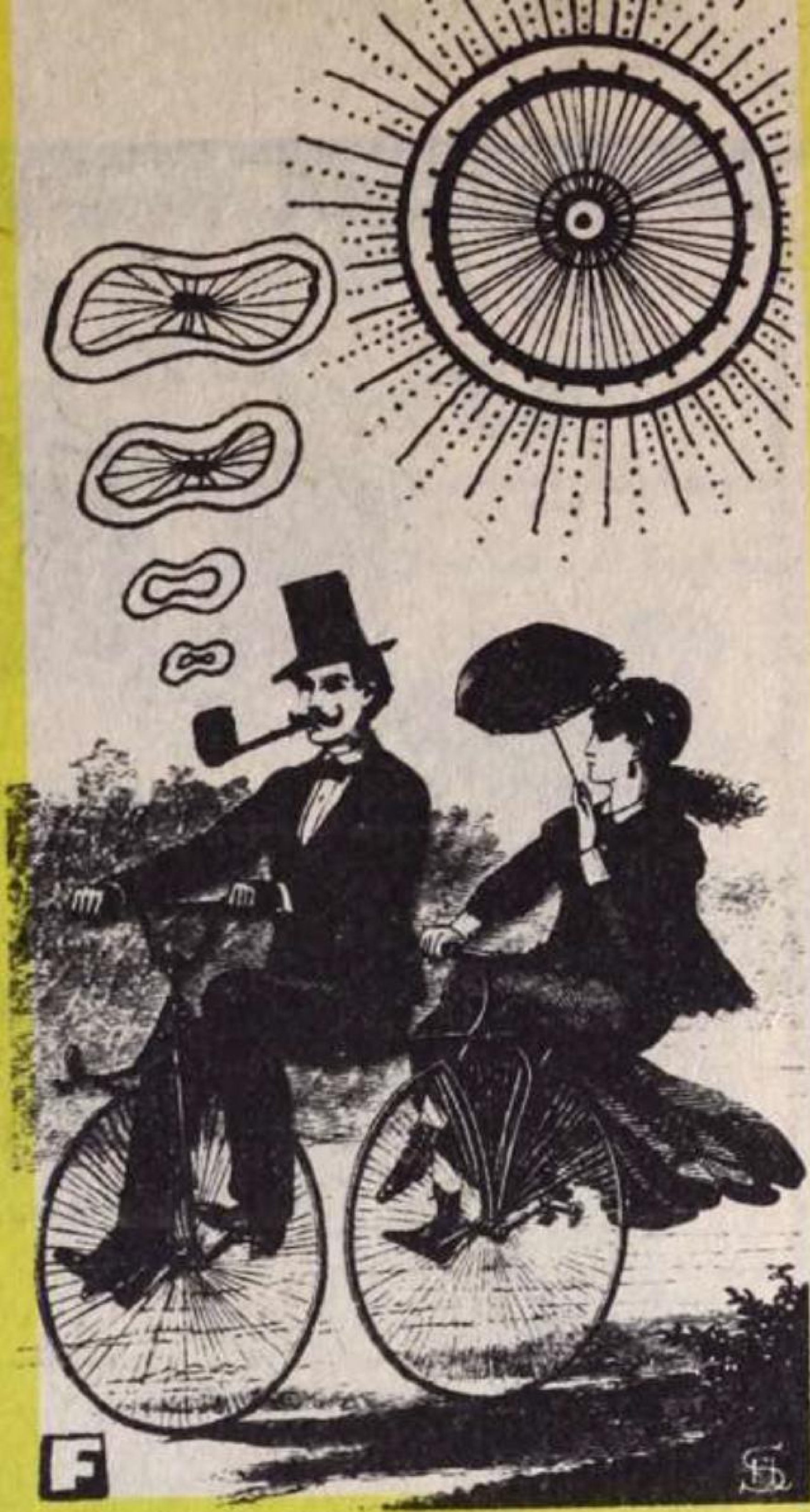
Münz András

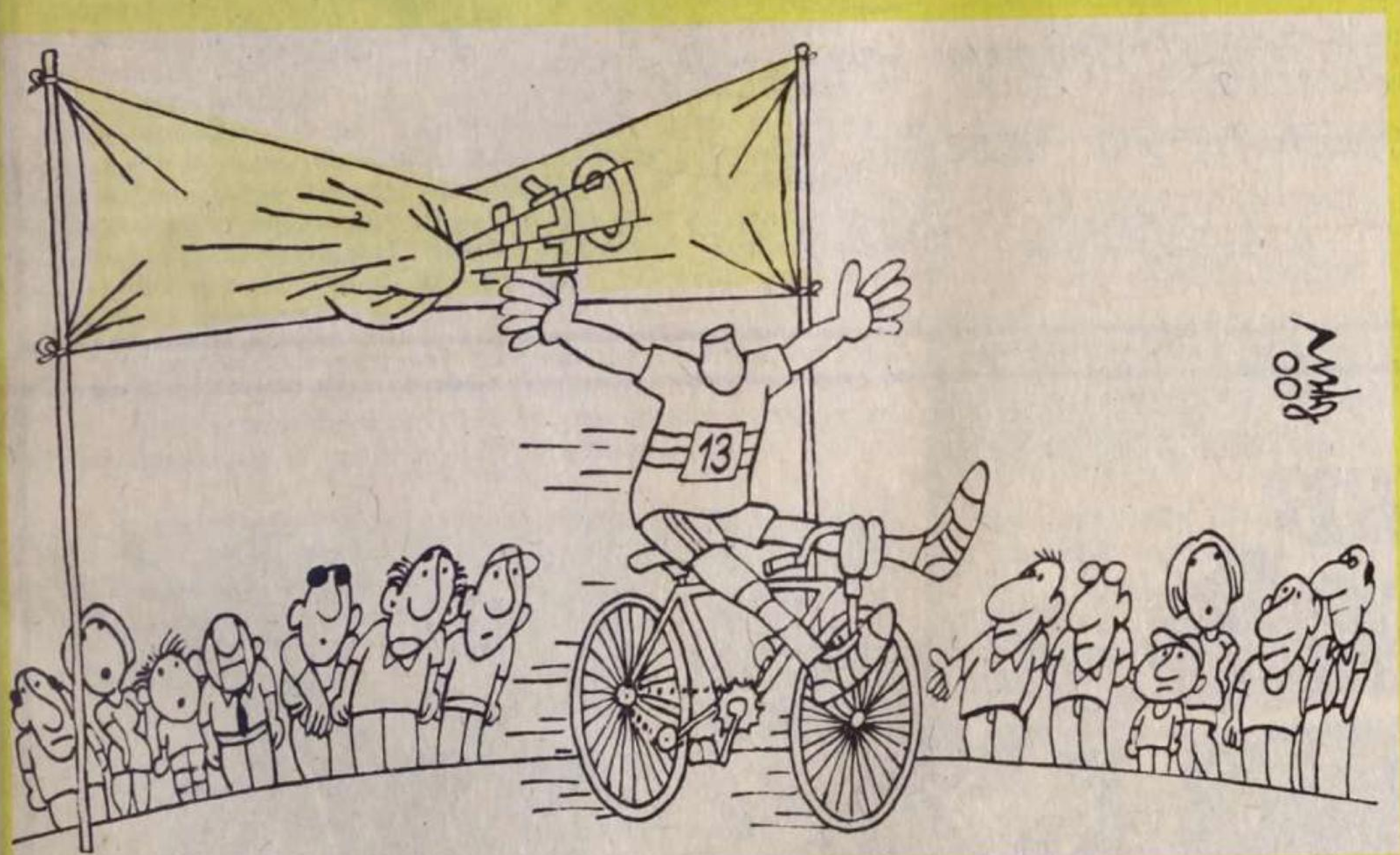
BICIKLI

FÜLÖP, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI, DALLOS, BRENNER, HEGEDÜS

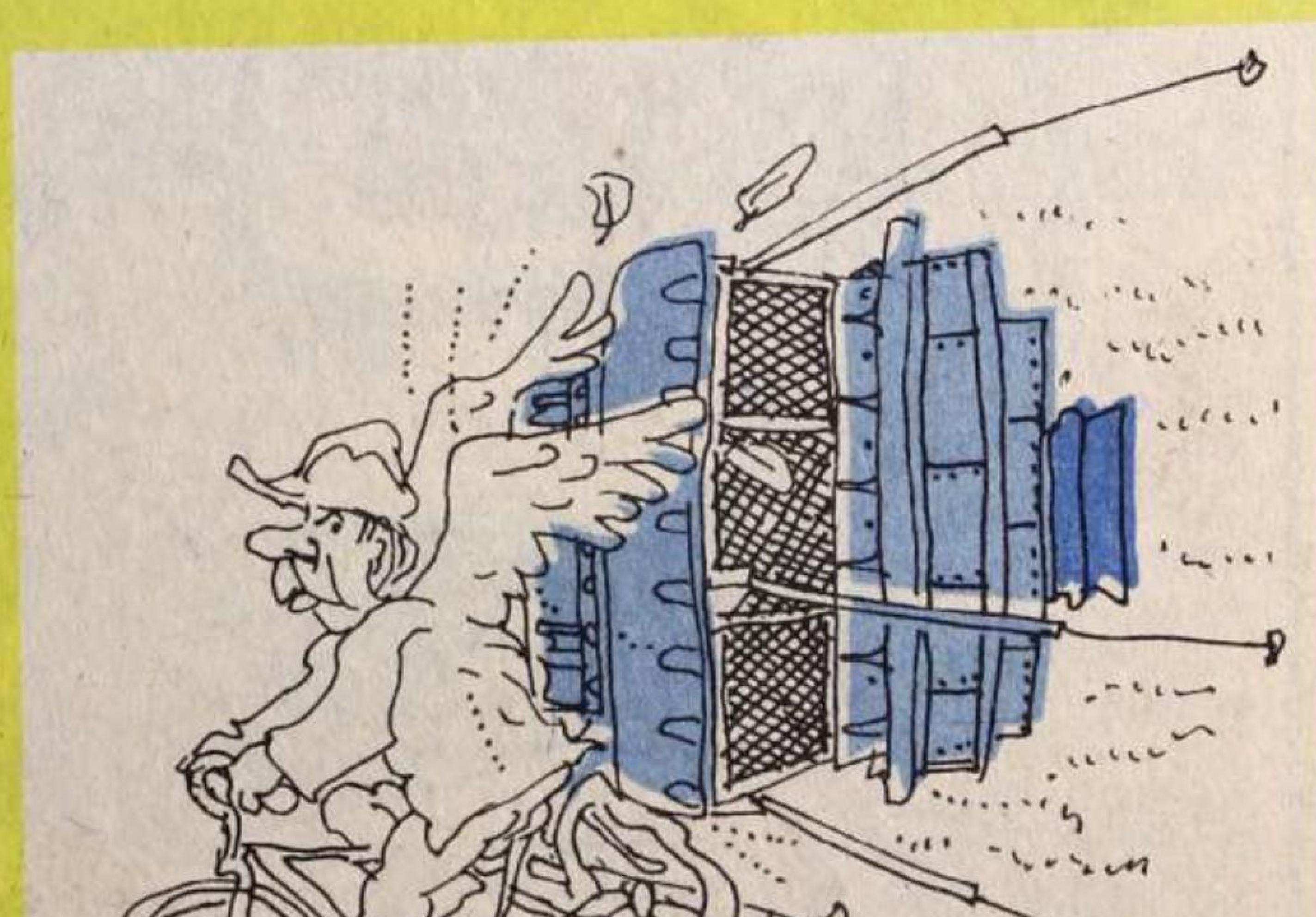

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: TV II-es programhoz adaptert; — A Galaktika 3-tól 8., 9., 20., 23., 24., és 58-as számait; — Régi labdarúgó csapatok zászlócskáit (Pécs-Baranya, MÁV-DAC, III. ker., Somogy, 33 FC, MAFC, BTC, Törekvés stb.).

KÍNÁLNAK: MZ 125 Trophy típ. motorkerékpárt; — Csővázas kanapét (kárpitozott, felújításra szorul); — Nagyméretű filodendront; — Csepel-Hunnia pedálos varrógépet; — Bélyeggyűjteményeket; — Krimigyűjteményeket; — Régi könyveket, újságokat, bélyegkatalógusokat; — 48-as méretű férfi nadrágokat és zakókat igen jó minőségben; — 11 levelű datolyapálmát (180—200 cm magas); — Az Autó Motor 1976—85 közötti teljes évfolyamait; — Bőr motoroskesztyűt; — Régi magyar könyveket, fűzött kiadásban; — Vízisí-kötést (esetleg komplett talppal); — Régi képes folyóiratokat komoly gyűjtőnek (Tolnai Világlapja 1907-ből, Délibáb, Borsszem Jankó, Fűrész, Szabad Száj, Kalendáriumok, Képes Sportok a 40-es évekből stb.); — 2 db diák íróasztalt; — A Rádiótechnika 1945—47-es évfolyamait és évkönyveit; — Néprádiót; — Smena Symbol fényképezőgépet; — Commodore V—C 20 típ. számítógépet + Datasette sok programmal; — 5 oktávos elektronikus orgonát; — Az Ötlet c. lap több évfolyamát; — Az Ezermester 1957—78 közötti teljes évfolyamait és egyedi számait; — Az Ádám egyes példányait; — A Galaktika 67—68. számát; — A Robur 1., 2., 3. számait.

CSERÉLNEK: Az Autó Motor 1976—85. közötti teljes évfolyamát és bőr motoroskesztyűt megegyezés szerint bármire; — 48-as méretű férfi nadrágokat és zakókat, 11 levelű datolyapálmát villanyírógépre vagy megegyezés szerinti tárgyra; — Bélyeggyűjteményeket és krimigyűjteményt, régi könyveket, újságokat, bélyegkatalógusokat 1848-as, 1919-es és 1945-ös újságokra, könyvekre bélyegekre, plakátokra; — Olasz—magyar, magyar—olasz középszótárt német—magyar vagy angol—magyar szótárra; — Csepel-Hunnia pedálos varrógépet kempingcikkre; — Fekete-fehér Orion AT 5561 típ. televíziót gyümölcsprésre vagy hintaszékre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

TÜCSÖK és BOGÁR

Áthaladási elsőbbség a semmibe!

(Szigetvár közelében fotózta Németh Attiláné, kaposmérői olvasónk).

26. 70 éve született Kennedy John Fitzgerald amerikai munkásmozgalom kiemelkedő vezetője, az MSZMP KB első titkára.

Meglepő adat a magyar munkásmozgalom történetéből.

(A Csurgói műsor c. kiadványban fedezte fel Tóth József, kaposvári olvasónk).

pár kapujába (4—3). Igazi adokkapokká vált a mérkőzés, mindkét csapat feledte a védekezést és meztelenre vetkőzve támadott. Ez a vendégeknek rosszabbul

Nesztek pesti lányok!

(A Magyar Hírlapban fedezte fel Maródi Gyula, nagyecsedi olvasónk).

Munkahely: VOR. nyiregyházi gyára Állománya: fizikai

Értesítem, hogy a havi fizetését a vállalat 1987. április 01-től

kezdődően 25,- Ft-ban állapította meg.

Sztárgázsi!

(Beküldte a címzett: Morgósi Ferenc, nyíregyházi olvasónk).

KRIMIVITA

ÉS A KÉK FÉNY?

Különbséget kell tenni a különböző bűnügyi filmek között. Vannak amerikai stílusú gengszterfilmek és vannak olyanok, mint például a Tetthely, Az Öreg, a Két férfi egy eset, amelyekben a bűnügy megtörténte után a nyomozást kísérhetjük végig. Súlya van egy cigarettacsikknek, egy garázsban pihenő, még meleg motorháztetejű autónak, a motívumok pontos megismerésének. A nyomozó addig nem nyugszik, amíg ki nem deríti a bűnügyet. Mi ebben a romboló hatás? Mit szólnak az ellenzők a „Kék fény" műsorához, ahol a bűnözők módszeres pontossággal mondják el kegyetlen bűntetteiket?

Dr. Molnár László
Székesfehérvár

MINT A KERESZTREJTVÉNY...

Én nem hiszek abban, hogy azért erőszakosabbak az emberek, mert krimit néznek. Mint ahogy abban sem, hogy például az Othello megtekintése után a férj megöli a nejét. A jó krimi keresztrejtvényhez hasonló és azért izgalmas, mert Derrickkel együtt mi is megpróbáljuk megfejteni, ki lehet a gyilkos. Az emberek szórakozni szeretnének, s a tévékrimi azért van, hogy ezt az igényt kielégítse.

Madernė
Budapest

TÜRELMET KÉRNEK

Ez évi 14. számunkban „Vendégmarasztaló sáros út" címmel jelent meg panaszos levél, melyre a Somogyvári Községi Közös Tanács elnökétől az alábbi választ kaptuk:

A kifogásolt somogyvári Dózsa György utca állapotával kapcsolatos észrevételt, kritikát elfogadom. A teljes igazsághoz hozzátartozik, hogy az út hossza 0,9 km, melynek fele (a járdaszegély) megfelelő szélességben salakkal feltöltött. Esős időben személygépkocsival is lehet közlekedni. Tény, hogy ilyenkor a földút sáros, a mezőgazdasági gépek is felszántják, de a termelőszövetkezettel közösen karbantartjuk.

A tanács VII. ötéves terve 1988-ra tervezi az utca szilárd burkolattal való ellátását, ezért az érintett ingatlantulajdonosoknak közműfejlesztési hozzájárulást kell majd fizetni. A lakosság által megszavazott településfejlesztési hozzájárulás szervezésekor célként, több közérdekű feladat között, a kérdéses utca kiépítése is szerepelt. Az út kiépítéséig ismételten kérjük a panaszos és az utca lakóinak megértését, türelmét.

Frank Sándor
tanácselnök

SÜRGŐS

című rejtvényünk megfejtése:

— Már csak haza kell mennem, mert úgy látszik, ennek sose lesz vége.

200—200 forintot nyert:

Kucsera György, Felsőlajos, Óvoda u. 22. 6055

Kovács János, Budapest, Üteg u. 23. 1139

Paulovics Vince, Sümeg, Kossuth L. u. 18. 8330

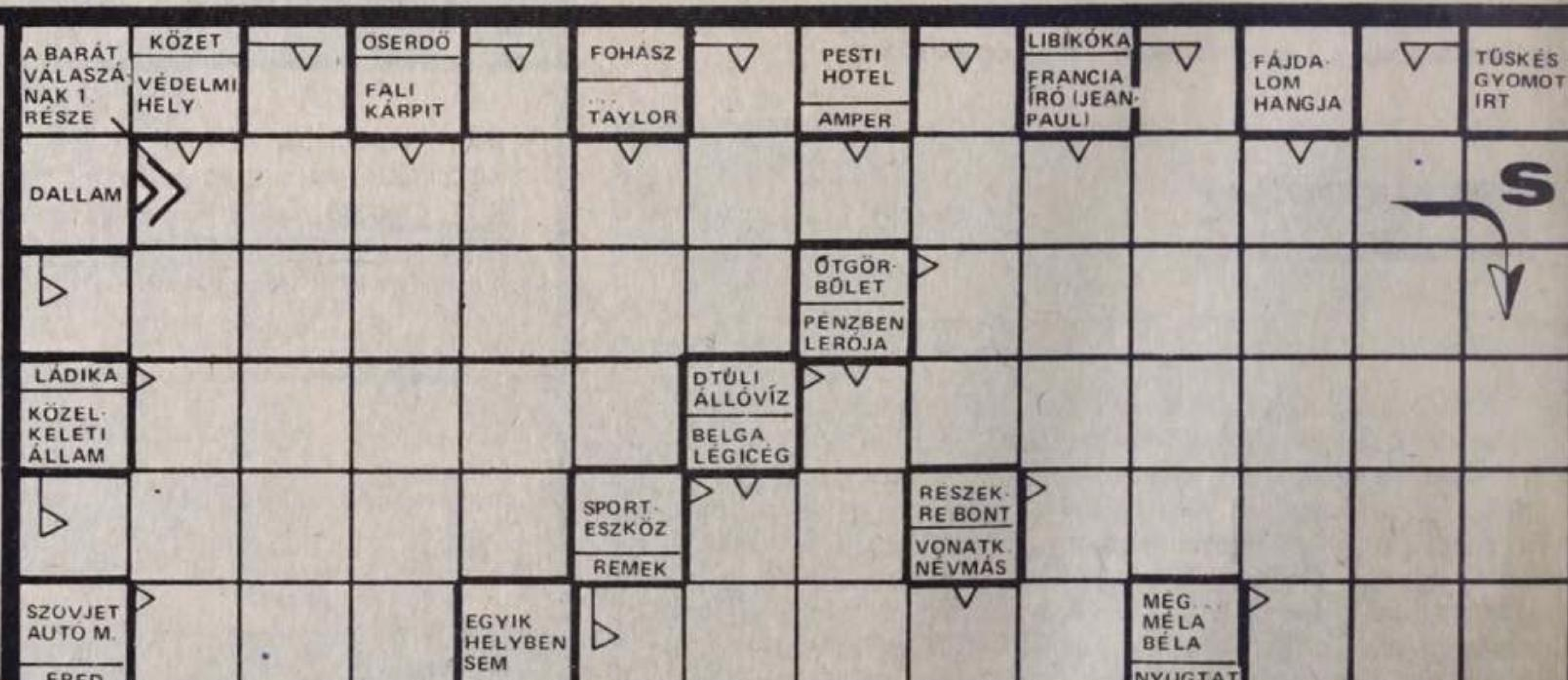
A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

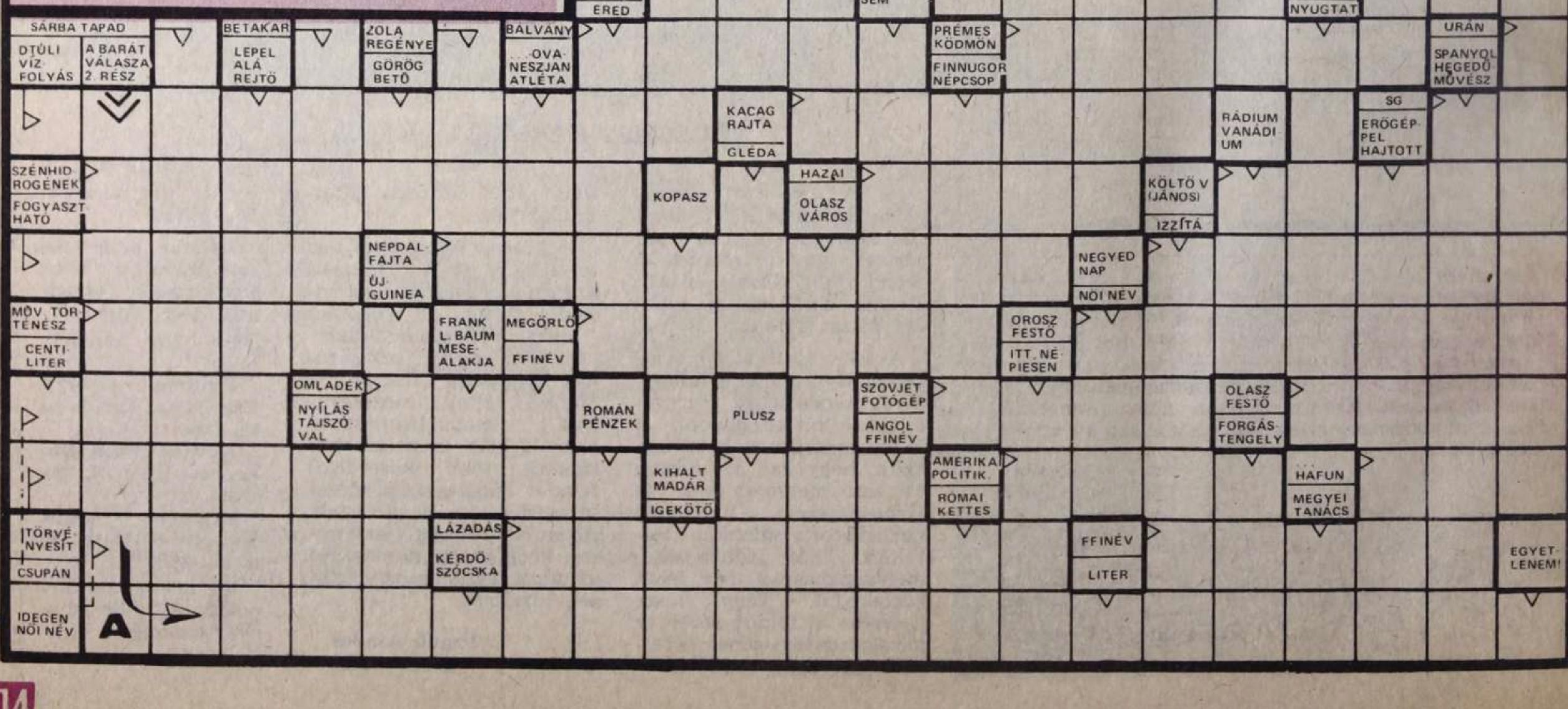
PÉNZ

Két barát beszélget, és az egyik így panaszkodik: – Hihetetlen, hogy milyen asszony a feleségem. Képzeld, reggel pénzt kér tőlem, aztán délben, majd este is... – Hallatlan! – méltatlankodik a barát. – Egyáltalán, mit csinál annyi pénzzel?

A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb június 15-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

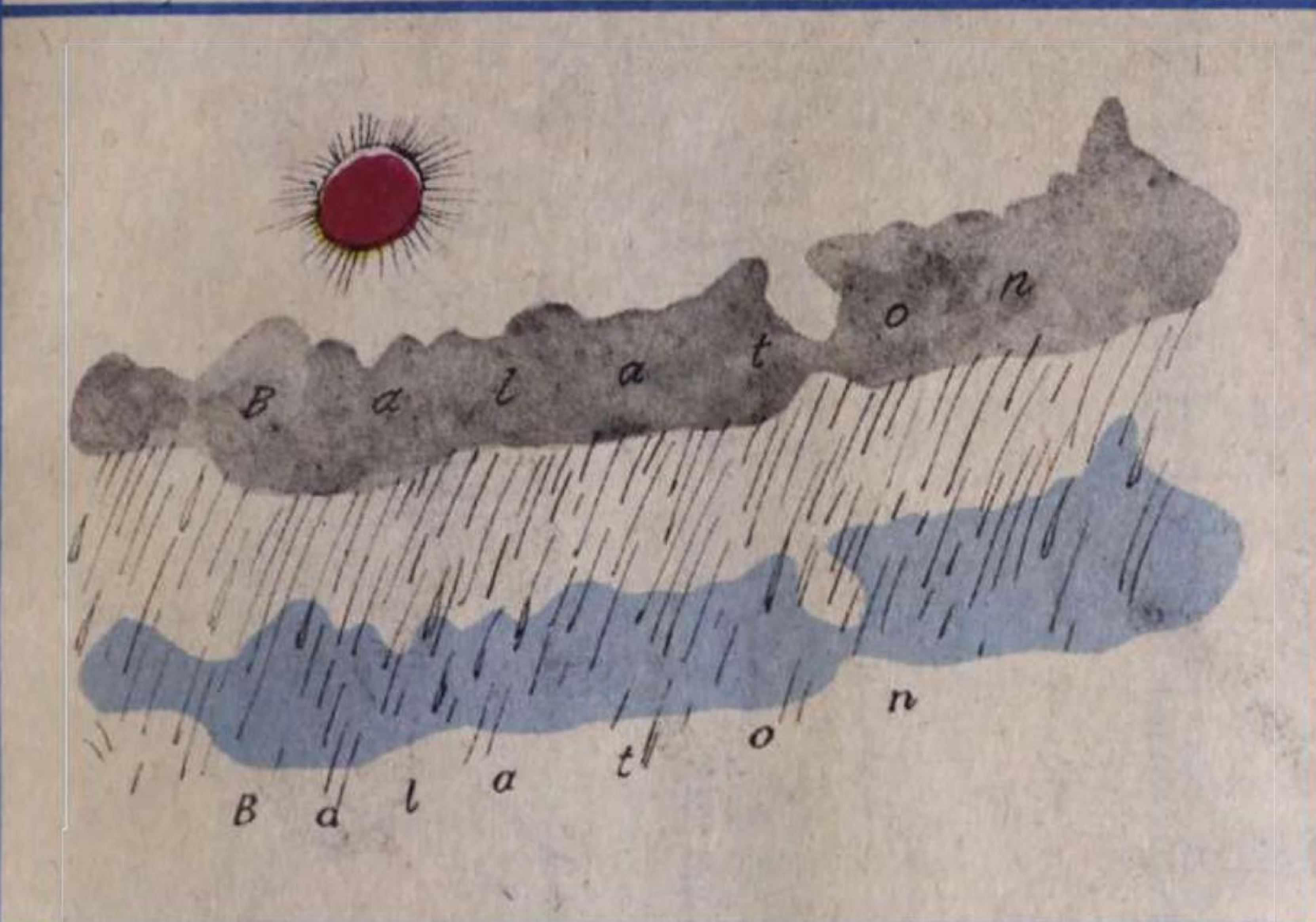
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

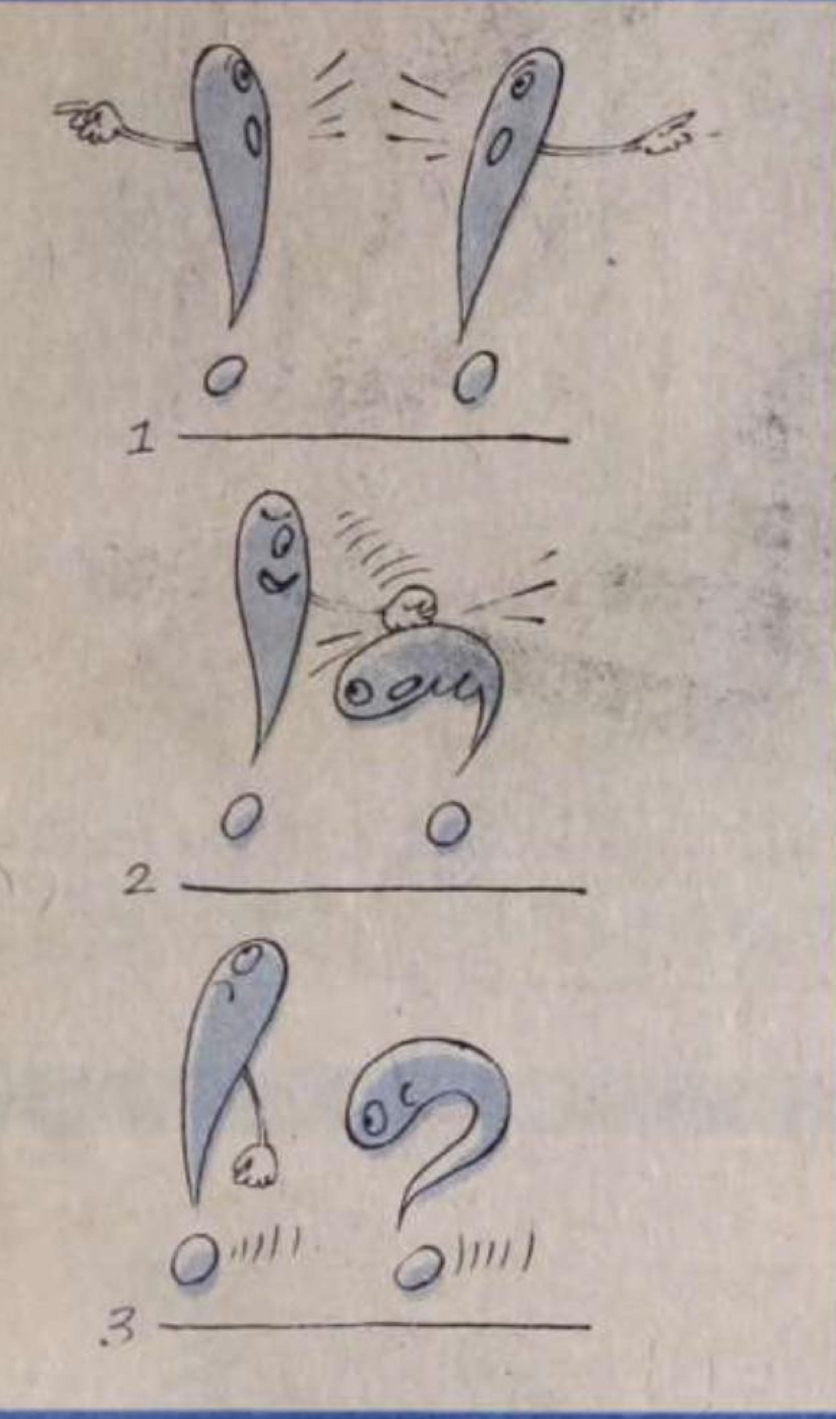

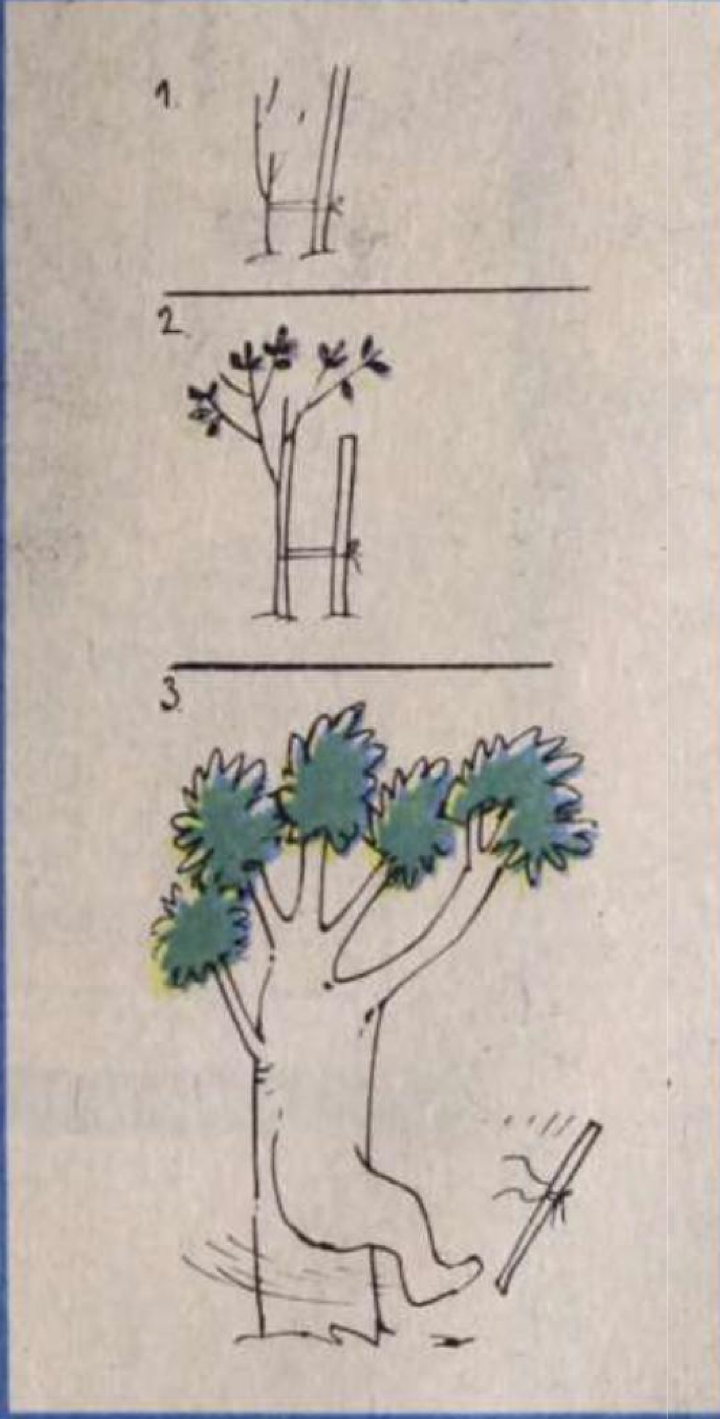

Import humor

ADIL ELCSIN (BAKU) RAJZAI

TRIBÜN

Andrew Mann, Folkestone-i futballrajongó átadta nyolchónapos kisfiát Denis Biggarnek, a Mindszentek temploma plébánosának. Egy sűrűn teleírt papírlapot is mellékelt hozzá:

— Kérem, keresztelje meg a fiút ennek az 56 labdarúgónak a nevére.

A listán ott állt az 1970-ben világbajnokságot nyert brazil válogatott teljes névsora, aztán Zicóé, Socratesé és Diegó Armando Maradonáé. A pásztor nem állt kötélnek:

— Ez a keresztség szentségének megcsúfolását jelentené.

Andrew Mann vállat vont s az egyszerűbb polgári megoldást választotta. Egy bejelentőlapra ráírta mind az 56 választott nevet. Az ifjabb Mann neve most természetesen így kezdődik: Edson Arantes do Nascimento... Világos, Pelé volt a legnagyobb!

●

Christian Gugler, svájci bajnok frappáns mondattal érzékeltette micsoda kemény passzió az ő sportága.

— Ha nem fáj semmid, nem is vagy igazi tízpróbázó...

Egy telefon-show alkalmából hölgyrajongó hívta fel Jean-Marie Pfaffot, a Bayern belga kapusát:

— Mi kollégák vagyunk. Én is futballkapus lettem. Mit szól hozzá?

A válasz:

— Remélem jól ki van párnázva...

●

Pete Dexter, a Sports Illustrated munkatársa gyakran edzett együtt jó barátjával, Randall Cobb profi nehézsúlyúval.

— Mihelyt vérezni kezdett az orrom — mesélte —, rögtön felhívtam Normát, a fiú anyját és elmondtam neki, mit művelt velem ez a csibész. Aztán Randall kezébe nyomtam a kagylót, hogy a mama jól lehordja.

●

A szovjet korongválogatott az év elején két meccset játszott a kanadai profiliga együttesével. Az első mérkőzés előtt Quebec-i riporterek faggatták Viktor Tyihonovot, a vendégek mesterét.

— Elveszti az állását, ha kikap a csapata?

— Úgy látom fiúk, maguk meg akarnak szabadulni tőlem...

(p. p.)

ÉLETEM FILMJE

Életveszélybe kerültem a minap, s mint állítólag ilyenkor lenni szokott, lepergett előttem eddigi életem filmje. De nem ám csak úgy régiesen, hanem a divattal haladva, mint némely mai filmben feltűntek benne szponzoraim, azaz támogatóim is.

Amikor megszülettem, azonnal felszakadt belőlem a sírás: „Oátépé, oátépé, oátépé." Megszületésemet ugyanis annak köszönhettem, hogy szüleim vállalták azt, jövőbeni lakásuk megszerzésének reményében.

Szépen nőttem, cseperedtem. (Premier planban néhány államilag támogatott bébitápszer, s a szoptatás mellett agitáló plakát.) Iskoláimat váltakozó sikerrel végeztem. (A kamera hosszasan elidőzött földrajztanárom portréján, mivel a derék tanerő csupán kíméletből nem buktatott meg.) Érettségi vizsgám alkalmából az elnök felhívta figyelmemet a jó szereplésre, mivel — mint mondta — jövőm a tét! (Persze, mert a KISZ is támogatott.)

Első munkahelyemen megkezdtem beilleszkedésemet a felnőtt társadalomba. (A filmkockákon sűrűn feltűnik az ország címere, mert a vállalatot csak az imádság és az állami támogatás tartja.) Mint pályakezdő, bizony magam is rászorultam szüleim szponzorálására, ezért ők gyakran megjelentek a film eme részében is.)

Később új szelek kezdtek fújni a vállalatnál. (Az állam mint szponzor kimegy a képből.) Nekem is felajánlották, hogy szabadon választhatok magamnak új vállalatot. *Át*mehetek a konkurenciához, *át* képezhetem magamat, *át*-meg *át*járhat az új idők levegője. (Hogy mivégre ez a sok *át*? Hát avégre, hogy mindenképpen kidomborítsam új szponzorom, az Átképzési Támogatás kezdőbetűit életem filmjében.

Sajnos, a sok herce-hurcától az egészségem megromlott, ezért felkerestem az ingyenes orvosi ellátást. Ennek költségeit egyik régebbi szponzorom, a Lóverseny Vállalat állta (ló a képen), ahol éppen ebben az időben nagy összeget nyertem.

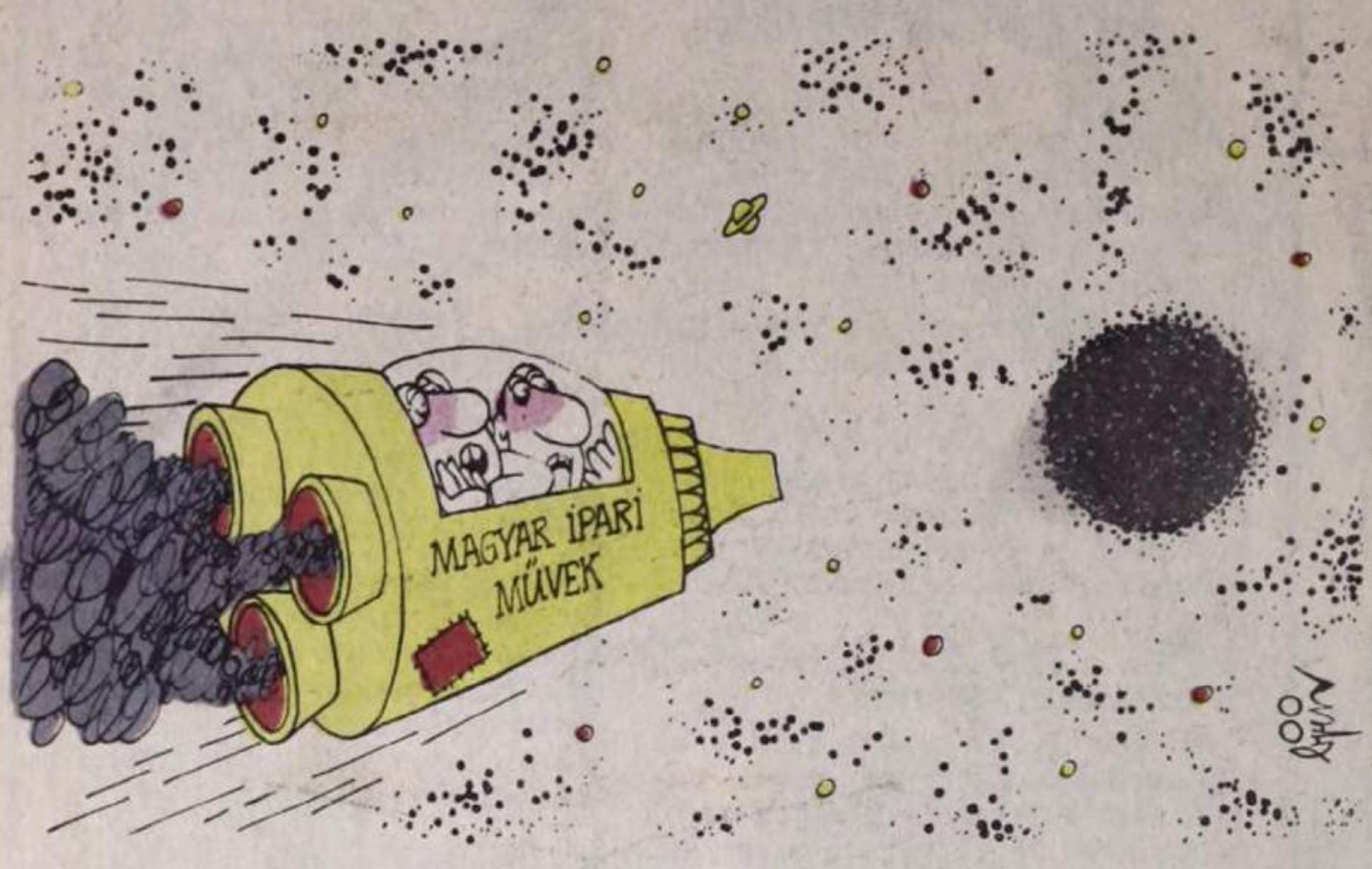
Ezután megnősültem (Odüsszeusz társkereső szolgálat), majd családalapításra szántam el magam. (Az új családjogi törvénykönyv borítója). Felkerestem legelső szponzoromat, s felajánlottam neki, hogy nemzek két-három gyereket, ha cserébe lakáshoz juttat.

Míg életem filmje vészes gyorsasággal pergett, hirtelen megszűnt az életveszély, s a vetítés félbeszakadt. Így nem láthattam meg a vége feliratot, s ama másikat sem, amely majdani temetőm (temetkezési intézet emblémája) bejáratára írtak volna: „Feltámadását intézetünk biztosítja!"

Gőz József

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-23
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611

SZÁGULDÁS A FEKETE LYUK FELÉ

FOLYAMATOS JELEN

VILMA NÉNI

– A rendszerrel nincs nekem bajom, csak az árakkal, a bérekkel, a nyugdíjakkal, a lakáshelyzettel, a . . .

DILEMMA

– El kellene dönteni, hogy ez lejtő vagy emelkedő?

LÁTHATATLAN JÖVEDELEM

– Tudsz róla, hogy az új szomszédnak kiemelt nyugdíja van?